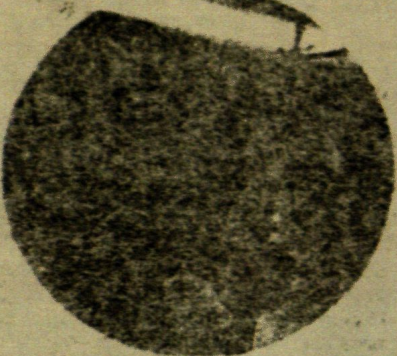

★
★
★
Nacions

Oprimides

**ESTAT
FRANCES**

(1)

sumari

★ PAÏSOS CATALANS

Catalunya

- **Moviment Obrer:** Plataforma Reivindicativa 1974 de la Comissió Obrera Nacional de Catalunya, Las CC, OO, i l'OI, "Pagasc", Mines de Sallent.
- **Barri:** Besòs, Publicacions de barri, "CAU" i Porciòles, Can Gollerichs, Sants, etc.
- **Comarques:** L'alcalde Badalona, gângster i cacic, • Plataforma Popular de Reus-Tarragona.
- **Economia Catalana:** L'economia catalana en perill, Problemes per als bancs catalans.
- **Professionals:** Contra la pena de mort, Jubany i • la informació, Els llicenciats diuen NO, etc.
- **Església Catalana:** Brutal actuació de la policia a Terrassa, Insults barroers a Mner, Jubany.
- **Cultura Catalana:** Pompeu Fabra, avui, "Presència", • "Oriflama", Lluís Llach, Art "Realitat".
- **Repressió:** Consell de Guerra a la Tàrrica, Xirina- nacs, Fina, Avilès i Solé, "113", Casassas, Sobre Puig i Antich i el MIL.
- **Informació General:** Congrés Nazi, NO!, "Desagra- • vio", Bombs, Octaveta FNC, Capella apallissat.

★ País Valencià

- Per un ensenyament català, 4.500 obrers en vaga, • "Elcano", "Unión Naval de Levante", Els Orriols.

★ PRENSA

"Recull", revista botiflera, "Lluc", "Terres Cata-
lanes".

★ PRENSA DEMOCRÀTICA

"El Guaita", "Estudiants en lluita", "Cadena In-
formativa", "Bages Popular", "Nous Horitzons".

★ EUSKADI

- Lluita armada, Repressió, Ofensiva del moviment • obrer basc, Multes, Judicis, Euskadi Nord.

★ GALICIA

- Vaga d'ASTANO, Detencions, Multes, Vaga de la fam, • Vandalisme feixista, Confusionisme a l'emigració.

★ NACIONS OPRIMIDES

- Nacionalitats oprimides de l'Estat francès (1): • Bretanya.

★ LLIBRES

- "Catalunya, avui".

avui

recull d'informació i documentació

preu: 10 ptes

2a. edició

20 febrer 1974

★ PAÏSOS CATALANS

CATALUNYA

★ Moviment Obrer

CEDOC
DIPÓSIT
E. G. val

[2018]

AVANT-PROJECTE DE PLATAFORMA REIVINDICATIVA PER A 1974 DE LA "COMISSIÓ
OBRERA NACIONAL DE CATALUNYA"

En el setmanari "Luchas Obreras", butlletí informatiu de les Comis-
sions Obreres de Catalunya, Nº 12, del 10 de febrer, s'inclou un avant-
projecte de Plataforma Reivindicativa per a 1974 de la "Comissió Obrera-
Nacional de Catalunya" (CONC). Pel seu evident interès i importància, el
transcrivim íntegrament a continuació.

"Compañeras,

Atravesamos unos momentos difíciles para nuestra clase, tremenda-
te explotada y lesionada en sus más elementales derechos sociales. La ca-
rretera de la vida, todas las disposiciones económicas del Gobierno, el
afán de máxima ganancia y lucro del capital hacen que nuestro valor ad-
quisitivo se reduzca cada día.

Por luchar consecuentemente por todos nuestros derechos, nuestros se-
ñores compañeros y amigos se encuentran despedidos, procesados, encarce-
lados; entre ellos tenemos a Marcelino Camacho y sus compañeros, condena-
dos a largos años de prisión ((Veure "AVUI" datat del 20 de gener, "Suma-
ri" 1.001)).

Un ampli moviment reivindicatiu econòmic i social se estén-
de per tota Catalunya, per todos los pueblos del Estado español. Los traba-
jadores, con nuestra lucha, estamos consiguiendo victorias económicas y
de todo tipo, unas totales, otras parciales, como fruto del apoyo masivo
que damos a nuestras plataformas reivindicativas, libremente discutidas
en todos los centros de trabajo y estudio.

Esta Plataforma tiene carácter de Anteproyecto al objeto de que sir-
va de mínimo cauce de discusión a todos los compañeros que no cuentan
con plataforma propia y para introducir nuevos elementos a los que cues-
ten con ella.

Os convocamos a todos a discutirla y ampliarla, a mejorarla, a intro-
ducir en ella todos los elementos específicos de empresa, ramo, locali-
dad, etc.

No a los topes salariales. Aumento general e inmediato de salarios
no inferior a las 4.000 pts. mensuales. Doble escala móvil sobre la

REPRESSIÓ

★ Xirinaacs

★ Advocats

★ Tèrmica

★ Puig Antich

UAB
Biblioteca General

LA DISCUSSIÓ

DELS

CONVENIS!

carestia de la vida y el índice de la productividad. Cien por cien del salario real en caso de accidente, enfermedad, jubilación y para forzoso. Control por parte de los trabajadores de tiempos y primas. IRTP ((Impost sobre el Rendiment del Treball Personal)) a cargo de las empresas.

2 Convenios por un año. Comisiones de liberadoras elegidas democráticamente.

3 Semana laboral de 40 horas. Vacaciones de un mes.

4 Derechos de asamblea, huelga, asociación, prensa obrera, etc.

5 Amnistía sindical: readmisión de todos los obreros encarcelados por cuestiones laborales. Auténticas garantías para los cargos sindicales. Libertad para Marcelino Casacho y sus compañeros. La COMISSIÓ OBRERA NACIONAL DE CATALUNYA.

C.C.O.O. i l'O.I.T.

A finals de gener va tenir lloc a Ginebra la Conferència Regional Europea de l'OIT (Organització Internacional del Treball).

La premsa espanyola franquista només va informar de les discussions verbals entre els delegats de la URSS i el "verticalista" de la CNS, Noel Zapico. Sobre el que no va parlar és sobre la inclusió de les delegacions de CC.OO., UGT i USO com a representants dels treballadors de l'Estat espanyol en les seves sessions. Aquesta proposta va ser presentada unitàriament per les tres sindicals mundials FSM (Federació Sindical Mundial, comunista), CIOSL (Confederació Internacional d'Organitzacions Sindicals Lliures, socialista) i la CMT (Confederació Mundial de Treballadors, democristiana).

Una vegada acabada la reunió de l'OIT, es va celebrar una reunió de sindicalistes de l'Europa occidental, en la qual no foren invitats els delegats oficials de l'Estat espanyol, Portugal i Grècia. En la ma-

teixa, els representants de CC.OO. i de la UGT van explicar la situació i perspectives de lluita de la classe obrera de l'Estat espanyol.

VAGUES A LES MINES DE SALLENT

Les mines "Potases del Llobregat", de Salient, pertanyen a l'empresa "Explosives de Rife Tinto". Durant els dies 11 i 15 de gener els obrers d'aquestes mines van dur a terme diverses accions de lluita.

El dia 11, i degut a que la direcció no havia pagat encara l'import de la prima de rendiment, els 45 miners del pou Nº 4 es van declarar en vaga durant dues hores.

Davant aquesta actitud, la direcció entrà en converses amb el jurat, volent-se obligada finalment a satisfer les justes peticions dels miners.

Quatre dies després, el 15, en solidaritat amb tres companys sancionats per la direcció amb suspensió de sou, uns 40 miners del segon torn es van tancar dins les mines.

Després que el jurat es reunís amb direcció, el primer va descendir a l'interior de la mina a discutir amb els veïnats una solució del problema. Novament es va arribar a un acord: que l'empresa pagués el salari complet als tres sancionats i a tots els miners del tercer torn que no havien pogut entrar per raó de la seva tancada.

Assemblees i aturs a PEGASO

En aquesta empresa barcelonina s'estava discutint un augment de salaris, dels qual els representants obrers demanaven un 3 % més alt que les ofertes de la direcció.

El dissabte dia 2 de febrer es van produir aturs i una assemblea en la factoria de la Zona Franca, a fi de discutir aquest problema. Amb motiu d'això, la direcció va

comunicar l'apertura d'un expedient de sanció indefinida a dos obrers, un dels quals era càrrec sindical.

El diumenge, després d'entrar, es produí un atur total a fi d'aconseguir la resolució de Maris i Jesús. Igualment, en la factoria de La Sagrera, se celebra una assemblea solidària, després de la qual s'organitza una manifestació que recorre la fàbrica, aconseguint un atur total que va durar tot el matí i al qual s'hi van sumar bon nombre d'oficinistes i tècnics.

El diumenge 5, tant als del matí com els de la tarda, amb dos torns va fer atur total. A la fàbrica de La Sagrera es va celebrar una assemblea i es va aconseguir també l'atur total.

El dimarts pel matí, quan "Pegaso" de la Zona Franca era en atur total, va entrar la policia a desallotjar els obrers. El torn del matí fou sancionat col·lectivament amb 4 dies de suspensió de feina. Per la tarda, el torn va dur a terme una vaga solidària de 1/2 hora.

El dijous, a La Sagrera, es va reunir una assemblea, en la qual es va decidir l'atur total. Malgrat això, i davant el que havia succeït als companys de la Zona Franca, la majoria no respon. Només uns 30engegen una manifestació, la qual fou "dissolta" pel director i els vigilants, els quals en represàlia van menar tancar totes les seccions. La reacció obrera no es fa esperar: s'inicia un atur total, que durarà unes hores fins que la direcció decideix reobrir les seccions.

Al dia següent, a la factoria de La Sagrera s'intenta novament una manifestació, que resulta fallida davant les maniobres dels vigilants. Pel que fa a la fàbrica de Zona Franca, la direcció notifica noves sancions de suspensió de sou i feina per a 5 treballadors durant 1 i 1/2 dues setmanes, i uns altres 15 per dos mesos. Aquell mateix matí un grup d'obers de "Pegaso" es va reunir a Sln dicte a fi d'estudiar les mesures a prendre davant la nova situació.

SOLIDARITAT

La celebració del Consell de Guerra contra quatre treballadors de la Tècnica del Benès i d'un judici contra tres advocats laborals (veure apartat REPRESSIÓ i aquest mateix número d'"AVUI"), va produir en nombroses fàbriques de Barcelona i comarca la celebració d'assemblees i aturs solidaris i d'explicació dels fets. Igualment han estat diverses les octavetes i declaracions de CC.OO. al respecte.

★COMARQUES

L'ALCALDE BADALONA -GÀNGSTERICACIC

Des de fa unes setmanes, la població de la ciutat de Badalona comenta, amb indignació i ironia, un documentat informe que porta per títol "Històries per a despertar. Comentaris, reflexions i xafareries sobre la municipalitat de Badalona. Punts de la vida i obra de l'alcalde Felipo Antoja Vigo", que resumeix i exposa amb claretat les tòrboles actuacions d'aquest arribista, típic exponent de la mafia que la Dictadura en les nostres ciutats i pobles.

Alcalde des del 1963, aquest individu ha acumulat una important fortuna: servint-se del seu càrrec i de la col·laboració del tal Guillén, tinent d'alcalde d'Urbanisme i d'altres cacics badalonins, com Santiago Schilt.

Un dels últims afers d'aquesta colla de gàngsters, ha estat la compra-venda de la finca de Can Rull, realitzada per l'Ajuntament, operació en la qual s'han repartit 32 milions de pessetes. Els seus escàndols han saltat al carrer, i els badalonins al límit de la paciència creuen que ja és hora de desfer-se d'aquest fascinerós i, definitivament, llençar-lo al sor.

ECONOMIA ★CATALANA

Tant "La Vanguardia Española" com "El Comercio Catalán" de començaments de febrer es van fer ressò de les opinions del Cercle d'Economia de Barcelona, segons les quals a Barcelona, "la ciutat que constitueix la polarització socio-econòmica de més gran tradició històrica i de més alts nivells de producció", que "té l'11 % de la població i el 16 % del Producte Nacional Brut i altre tant dels Ingressos del pressupost de l'Estat" ha passat del tercer al cinquè lloc en la renda per capita i la tendència desacceleradora no dona proves de que s'aturi. A judici del Cercle d'Economia dues variants influeixen substancialment en aquesta tendència:

En primer lloc la "presència d'un control més restrictiu". En segon lloc "les interferències registrades en la zona on s'agrupen municipis sense fronteres naturals, es casa personalitat i nulla capacitat financera i de gestió".

Pero el Cercle d'Economia no amaga problemes com l'excès d'alguns, el problema de l'esquifit port barceloní, la manca

DECLARACIÓ: Plataforma Popular de la regió TARRAGONA-REUS

En el número d'"AVUI" datat del 22 de desembre incloïen el manifest de les "Plataformes Cíviques del Camp de Tarragona" (PCCT). Darrerament, ha estat repartit per les comarques del Tarragonès, Alt i Baix Camp, Conca de Barberà, Baix Penedès, Priorat i Ribera d'Ebre, el següent escrit, el qual duu per títol:

"COMUNICAT DE LA PLATAFORMA POPULAR DE LA REGIÓ DE TARRAGONA-REUS:

La Plataforma sorgeix de la necessitat d'aglutinar uns elements a les comarques de la Regió de Tarragona-Reus, per portar endavant la lluita amb uns objectius comuns.

Es manifesta com una Plataforma de treball, amb unes alternatives estratègiques i una orientació tàctica.

Tenint en compte la problemàtica general del País, actua com a motor impulsor de la lluita al territori d'on surt, sapra tenint en compte la problemàtica concreta d'aquest.

La Plataforma es defineix pel SOCIALISME i L'ALLIBERAMENT NACIONAL DELS Països Catalans.

Per aconseguir-ho, proposa els següents objectius tàctics, que exigeixen l'anul·lament de la dictadura franquista:

- Llibertats democràtiques (d'associació -inclosa la sindical-, de reunió, d'expressió i dret de vaga).
- Estatut d'Autonomia semblant al de 1931, segons les necessitats actuals, com a situació concreta per al Principat de Catalunya/, pas previ per tal d'aconseguir la llibertat nacional dels Països Catalans.

Aquestes llibertats i drets no es podran aconseguir si van acompanyats de la lluita contra els monopòlis i la banca, als que considerem suport del règim franquista i one dels del canvi democràtic.

Per això legislarem i participarem en l'Assemblea de Catalunya, en el cas cap a aquests objectius.

Per avançar cap al Socialisme i l'Alliberament Nacional, portarem una tasca de conscienciació col·lectiva, informació i culturització per tal de combatre la despolitització. Així com una altra tasca d'organització i enfortiment dels moviments de masses.

Les tasques immediates que ens proposem són:

- Impulsió dels moviments populars i creació d'aquests/ on no existeixin a les comarques de la zona.
- Impulsió de bases de l'Assemblea de Catalunya a nivell comarcal i divulgació d'aquesta/ a tots els sectors democràtics.
- Coordinació de la lluita amb tots els grups existents a la regió que es proposin amb una objectiva semblant.

La Plataforma Popular de la Regió de Tarragona-Reus es proposa treballar des d'aquesta zona per tal d'aconseguir uns Països Catalans lliures i socialistes.

Desembre-Gener 1974."

poder de decisió, etc., etc. El problema que els resumeix tots és el de la descentralització i l'acumulació d'un mínim poder autònom de gestió i financer.

Aquestes queixes sortides als diaris han estat provocades per una visita que un grup d'industrialistes ha fet a Madrid (ESPAÑA) en el qual -com que no ha sortit a la premsa- han rebut espectaculars carbes...

PROBLEMES PER ALS BANCS CATALANS

País medís financers catalans corre un

rumor sobre un nou Pla d'Expansió per a l'apertura de sucursals i agències bancàries. Segons sembla, aquest Pla podria acabar, a la llarga, amb la "renixença" financera catalana.

Es tracta d'una postura de restricció pel que fa a la instal·lació de sucursals i agències bancàries. Això significaria frenar l'expansió de la banca catalana a profit de la gran banca que treballa a nivell de tot l'Estat espanyol.

No obstant queda demostrat que aquesta línia, la veritable sostenedora de la dictadura, no vol competències de cap tipus en cap camp.

★ PROFESSIONALS

CINC COL·LEGIS CONTRA LA PENA MORT

El dia 30 de gener, cinc Col·legis Professionals catalans van fer públic un escrit demanant l'abolició de la pena de mort a l'Estat espanyol, escrit que havia estat enviat al President del Govern espanyol, + el policia Arlos Navarre.

Els Col·legis signataris són: Advocats, + Aparelladors i Arquitectes Tècnics, Doc- + tors i Llicenciats i Enginyers Indus- +

El text és el següent:

"Los Colegios profesionales que suscriben, en cumplimiento de los acuerdos de sus respectivas Juntas de gobierno, ante VE aciden y respetuosamente exponen, Que con ocasión de celebrarse durante el + presente año /de 1973/ el XXV aniversario de la Declaración Universal de los Dere- + chos humanos y siguiendo el tradicional pa- + recer de los Colegios que suscriben y por + tanto del gobierno que VE preside, se pro- + cede a conmemorar tan grata efeméride + con la promulgación de una disposición a- + cordes con el espíritu que informa aquella + Declaración,

Que como consecuencia de ello, se interesa que por medio del presente se exponga a + las Cortes la abolición de la pena de muer- + te, como pena a imponer por delitos tipifi- + cados en las leyes penales tanto ordina- + rias como especiales.

No es preciso recordar que tal petición ha sido elevada ya reiteradamente a VE, pero, + atendiendo a las circunstancias dichas, se + recaría una medida política eficaz y huma- + namente deseable.

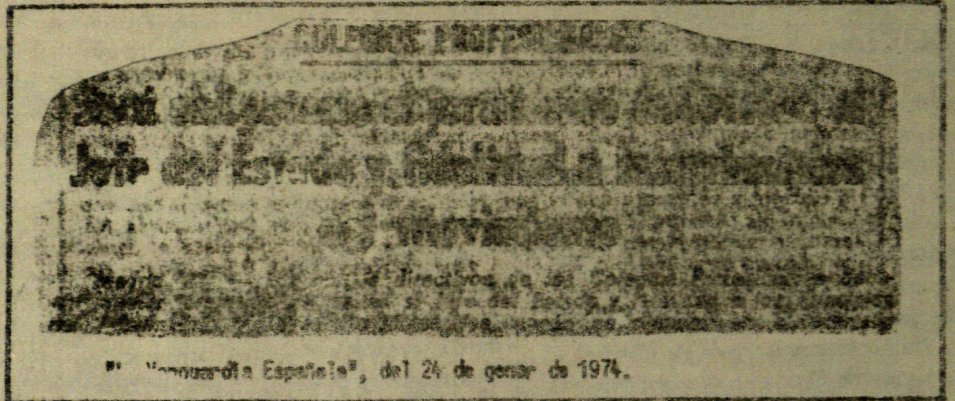
Y por lo expuesto a VE, Suplican que habiendo por presentado el + presente escrito, se sirva acordar lo per- + tinente para la efectiva abolición de la + pena de muerte en nuestro país, ordenando + a tal fin las disposiciones pertinentes + para su supresión, como medida condenato- + ria de los códigos penales y demás leyes + especiales punitivas."

A continuació segueixen les signatu- + res dels cinc degans.

Recordem que, en aquests moments, enca- + ra estes pendents de si serà o no efecti- + va la pena de mort que pesa damunt de Sal- + vador Puig i Antich (Afor del HIL). Veure + més informació en l'apartat "REPRESSIÓ".

MNSR. JUBANY I EL DRET A LA INFORMACIÓ

El dia 24 de gener va celebrar-se la + festa de St Francesc de Sales, patró dels + periodistes. Amb tal motiu, l'Associació

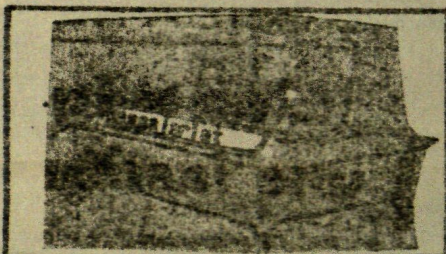
de la Premsa de Barcelona va organitzar, + entre altres, una missa a celebrar per l'ar- + quebisbe de Barcelona, Mnsr Jubany. Aquest, + en la seva homilia, va dir:

"En la nostra societat humana hi ha el- + dret a la informació sobre totes aquelles + coses que convenen als homes, segons les + circumstàncies de cadascun, tant a nivell + particular com a nivell social. En aquest + punt cal, per a la formació recta i exacta + de l'opinió pública, recordar l'afirmació + de la instrucció 'Comunicació i Progrés': + 'La llibertat per la qual cada un pot ex- + pressar els seus sentiments i opinions, és + necessària per a la formació recta i exacta + de l'opinió pública. Aquesta llibertat, + que hauria d'ésser garantida per les lleis, + cal respectar-la honradament com un autèn- + tic i positiu servei al bé comú. Una aper- + tura de les normes legals al respecte sig- + nificaria i és un avanç en la senda de + la convivència entre els homes i una con- + tribució més a les exigències de la pau. + (...)"

REUNIÓ D'ADVOCATS JOVES A MALLORCA

Durant els últims dies del mes de desem- + bre de l'any passat va celebrar-se, a Ciu- + tat de Mallorca, les XIV Jornades d'Adv- + cats Joves a Catalunya i Balears.

Al marge de les sessions es va arribar + a unes conclusions compartides per tots. + El problema més important que té la profes- + sió d'advocat és el que fa referència a la + impossibilitat d'una dedicació plena. I + perquè això sigui possible, els reunits + van apuntar tres premisses imprescindibles: + Llibertat, independència i preparació.

Llibertat d'actuació l'únic condiciona- + ment de la qual hauria d'ésser la justícia + i la deontologia professional.

Independència respecte del poder consti- + tuit i dels grups de pressió.

Preparació professional, és a dir: la ur- + gent necessitat d'una cursa orientadora + una vegada acabada la carrera, a fi que el + nou advocat pugui afrontar satisfactoriame- + nt la problemàtica de la pràctica de la + seva professió.

Finalment, i molt lligat a tot això que + s'ha dit més amunt, es va establir quin + area les incompetències (cíviques públi- + cades, administratives i professionals) que haurien + d'ésser actiu suficient per a no donar d'al- + ta en els Col·legis als qui les practiquen + ain.

Aquestes jornades d'Advocats Joves + acabar reafirmant-se amb els acords que es + van aprovar quan el Congrés General dels Ad- + vocats de l'Estat espanyol, celebrat a la + ciutat espanyola de León.

ELS LLICENCIATS DIUEN NO!

El dia 4 de febrer es va celebrar una + reunió de la Junta General ordinària del + Col·legi de Doctors i Llicenciats de Catalu- + nya i Balears a la ciutat de Barcelona.

Entre els temes tractats destaca la nova + total oposició al text de la nova Llei dels + Col·legis Professionals, que s'està discu- + tint a les "Cortes espanyoles".

El degà, Sr. Fuster Rubió, la va qualifi- + car de "més restrictiva en cooperació amb + l'actual legislació vigent". Igualment va + dir que s'estava preparant una declaració + del Col·legi sobre aquest tema. També es + va acordar que es gestionaria novament una reu- + nió inter-Col·legial a fi de donar una res- + posta clara a aquest problema.

Uns altres punts que es van tractar fan + referència a les activitats cíviques de la + corporació: 113, Puig i Antich, Sr. Antich, + XXV aniversari dels Drets de l'Home, etc.

★ESGLÉSIA CATALANA

BRUTAL ACTUACIÓ de la POLICIA A TERRASSA

• D'un full que ha estat repartit profusament per Terrassa i ambients cristians de Barcelona i comarca, el qual fa referència als fets esdevinguts a la parròquia de St Llorenç de Terrassa durant el capvespre de Nadal i fins la matinada del dia 27 de desembre de l'any passat, coplem:

1. Des de les 4 de la tarda del dia de Nadal fins a la mateixa hora de l'endemà, la parròquia de St Llorenç és vigilada per la policia.

2. A les 4 de la tarda del dia 26, en entrar el rector a la casa rectoral, se li apropen dos inspectors de policia demanant-li que els acompanyi a Comissaria per declarar sobre la procedència de la carta de Mn Garcia Salve ((un dels 10 del Judici + 1.001)), llegida durant les misses de Nadal. El rector entra immediatament a casa seva i es nega a acompanyar-los tot recordant-los que el Sr Bisbe és l'únic superior competent per jutjar les homilies dels seus sacerdots.

3. Davant la seva negativa, el Sr Anibal i un altre inspector l'agafen pels braços i l'arrosseguen des del menjador fins a la porta del carrer. Però el rector cria de amb força: 'Socors, em volen detenir!'. Tot estirant-lo, els policies li arrenquen l'anorak. Els inspectors, davant la negativa del rector que els diu: 'Jo no sortiré de casa si no és amb l'autorització del Sr Bisbe', vacillen i abandonen la casa deixant un reforç de guàrdia per tal que el detinguessin si ell intentés sortir.

4. Vers les 6 de la tarda truca per telèfon el Sr Comissari dient-li que si es nega a presentar-se, ell mateix anirà a detenir-lo perquè no es tracta d'un assumpte d'Església, sinó de delinqüència comuna i que, si cal, enderrocarà la porta.

5. El rector li torna a fer memòria de que no baixarà sense autorització del Sr Bisbe.

6. Al cap de pocs minuts truquen amb insistència. En obrir la porta entren el Comissari amb dos policies i, a crits, diu a un sacerdot de Sabadell que acabava d'entrar de visita: 'Rofes, queda Vd detenedor'. I li agafen el carnet d'identitat.

7. El Sr Comissari estira pel braç al jesuïta que li havia obert la porta. Ell li diu: 'Vd no puc fer esto sin el permís del Sr Bisbe'. I com que es resisteix, un policia l'agafa pel coll, el tira a terra i arrossegant-lo fins al carrer el fica dintre del cotxe-patrulla.

8. L'assistent social de la Parròquia també era allà i va ser obligada a pujar

al cotxe. El jesuïta i l'assistent social són conduïts a Comissaria d'on sortiran a les dues de la matinada, després de ser interrogats. Una mica més tard, també és conduït a Comissaria i interrogat el sacerdot visitant.

9. La policia fa irrupció a l'església on es trobava el rector, el qual, no vol abandonar-la. Els diu que el que estan fent és molt greu, i que l'església és un lloc sagrat. Es nega a acompanyar-los i s'assenen en un banc. La policia l'agafa i en no poder-lo arrancar del banc, l'arrosseguen amb banc i tot fins a la porta del temple. Allà, un altre policia fent-li una "clau", el força a aixecar-se i agafant-lo fortament el porten al Comissari. Aquest, visiblement excitat, els diu: 'Así no! Ya os he dicho que me lo traigais esposado! Espo-sádmelo!' Immediatament li posen les manilles amb les mans enrera. El rector està delicat de la columna vertebral, però resatarà així durant 4 hores, fins que demana que li treguin les manilles a causa del dolor agut que li fa l'esquena.

10. Uns moments abans havia entrat a la Parròquia un sacerdot jesuïta, col·laborador de St Llorenç, que tornava d'excursió, i el Sr Comissari li fa: 'Queda Vd detenedor!'.

11. Dissat policies secreta envaeixen la casa rectoral i s'hi queden fins el final.

12. Són les vuit del vespre quan hi entren dos senyors que venien per una missa d'aniversari. Se'ls diu que es quedin allà per a ser testimonis de tot el que passarà. El Sr Comissari afegeix que prestenen un servei millor allà que no pas oint missa.

13. El rector demana al Sr Comissari que li deixi celebrar la missa-funeral, perquè la gent ha vingut de lluny i està esperant a la plaça que s'obri l'església. El Sr Comissari li ho impedeix.

14. Davant la gravetat de l'assumpte, els altres dos sacerdots presents li demanen que els la deixi celebrar a ells. Però el Sr Comissari també els ho impedeix.

15. Tot seguit el Sr Comissari ordena que es presenti la policia armada i que dissolgui enèrgicament qualsevol grup de més de cinc persones 'a gonazo limpio'. Cal fer notar que la policia amb cascos i porres va estar vigilant els carrers i la plaça del voltant de l'església, causant el desconcert dels veïns. Va quedar-s'hi fins les 2:25 de la matinada.

16. Sona el telèfon i el Sr Comissari dona ordres de no respondre. Després mana que el deixin despenjat, quedant incomunicats fins al final del registre.

17. Cap a 2/4 de nou comença el registre de la casa rectoral i dependències parro-

quials.

18. Aprop de les 10, arriba un altre sacerdot jesuïta, professor de St Cugat i col·laborador de la Parròquia. El Sr Comissari li diu immediatament: 'Queda Vd detenedor!'.

19. El Rector, que segueix emmilitat, torna a fer constar que el que estan fent és molt greu, per ser violació de domicili i per haver irromput a la casa rectoral, sense permís del Sr Bisbe ni assentiment judicial, i haver profanat el temple. El Sr Comissari li respon que per detenir delinqüents comuns no necessita el permís del Sr Bisbe ni ordre del jutge.

20. Al cap de poca estona arriben dos sacerdots del Consell Arxiprestal de Terrassa, enviats pel Sr Bisbe i acompanyats de l'advocat Sr Badia. Però el Sr Comissari no els deixa entrar.

21. El registre va durar aproximadament unes sis hores i va acabar a les 2:25 de la matinada del dia 27. Es va seguir aquest ordre: menjador, habitacions, sala de pas, el despatx i despatx parroquial.

22. Acabat el registre, el rector fa constar que no signarà res, que no respondrà cap pregunta, que protesta amb tota energia pel violament del domicili, per la violència practicada, per no deixar-li celebrar la Santa missa, per haver-li imposat la comunicació telefònica amb el Sr Cardenal, per la profanació del temple, i per haver registrat la casa rectoral sense permís judicial i sense autorització del Sr Bisbe, conculcant, així, l'impenient, el Concordat vigent. Tot això es va fer constar en l'acte del registre.

23. Finalment, el Sr Comissari entrega una citació al rector perquè es presenti a comissaria a les 9 del matí del mateix dia 27 de desembre.

24. Durant la resta de la nit, la parròquia segueix essent vigilada.

Posteriorment, el 30 de desembre, es va llegir a totes les esglésies de Terrassa una nota de repulsa dels preveres de la vila per l'actuació de la policia i tant saber que Mnscr Jubany havia estat informat ampliamment d'aquest afer.

INSULTS BARROERS A Mnsr. JUBANY

El dia 29 de gener, al vespre, uns "desconeguts" van pintar les parets del Palau Arquebisbal de Barcelona amb les següents paraules: "JUBANY CABRÓN"...

VEURE MÉS INFORMACIÓ A LES

pàgines 5 i 8.

“PRESENCIA”, tornarà a sortir?

El 13 de juliol de 1971 fou cancel·lada la publicació de “PRESENCIA”, setmanari gironí, per ordre del Ministeri espanyol d'In-formació i Turisme, basant-se en protestes-raons d'ordenació laboral dels redactors. Ningú, però, no es va deixar enganyar: la revista havia estat eliminada pel seu espe-rific català i desocràtic i per la seva in-fluència en les comarques gironines. “PRESENCIA” havia passat d'un simple setmanari a ser una publicació catalana valent i amb audiència que s'estenia cada vegada més per tots els Països Catalans.

La inesperada anul·lació d'aquella sen-tència pel Suprem espanyol (16 de gener), permetrà que “PRESENCIA” torni a sortir a-viat. Així ho esperem i des d'aquestes pla-nes li desitgem llarga vida.

ART REALITAT

Durant el mes de gener va tenir lloc en el saló d'actes del Col·legi d'Aparadors de Barcelona l'exposició “Mostra d'Art Rea-litat”, sota el patronatge de cinc Colle-gis Professionals catalans.

L'exposició, amb aportacions de 200 ar-tistes (Picasso, Miró, Tàpies, Reboll, Gui-novart, Grau-Garriga, etc.), tenia un cal-re eminentment solidari.

“ORIFLAMA”, de nou

La Direcció General de Premsa ha imposat el 12è expedient a la revista “ORIFLAMA” de joventut. El motiu adduït és la publicació, en el número de setembre 1973, d'un article titulat “Barri i pobles diuen no”.

D'altra banda, aquesta revista catalana-està passant uns moments de canvi. El dia 5 de gener foren acompanyats els periodistes: Jaume Fabre, Josep Ma. Huertas i Rafael Pra-das, així com Gabriel Jaraba, Jaume Lorès, Rosa Domenjó i Enric Artes Vega.

POMPEU FABRA, AVUI “La llengua d'un poble”

Amb motiu de complir-se el XXV aniversari de la mort d'aquest eminent intel·lectual i pa-triota, és portat a reflexionar sobre la seva di-mensió ciutadana, que és precisament aquell as-pecte fonamental de la seva personalitat, que la censura franquista no permet divulgar i fer conèixer.

No cal insistir en la importància que l'es-forç de Fabra significat per a l'idioma cata-là, des d'un punt de vista de la necessària or-denació ortogràfica. Més cal recordar que al-gunes de les seves obres com les Normes Ortogrà-fiques (1914), el Diccionari Ortogràfic (1918) i el Diccionari General de la Llengua Catalana (1932), són els instruments que han permès l'a-daptació del nostre idioma a la vida moderna. Aquest és un aspecte evident de la personalitat de Fabra; és la tasca més coneguda del gramà-tic i filòleg. El poble de Catalunya coneix i valora aquest important esforç i una bona prova d'això va manifestar-se el 1968 quan l'anomenat ‘Any Fabra’ en què es commemorà el centenari de la seva naixença amb el lema ‘Pompeu Fabra - la llengua d'un poble’.

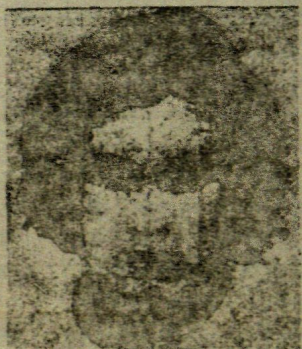
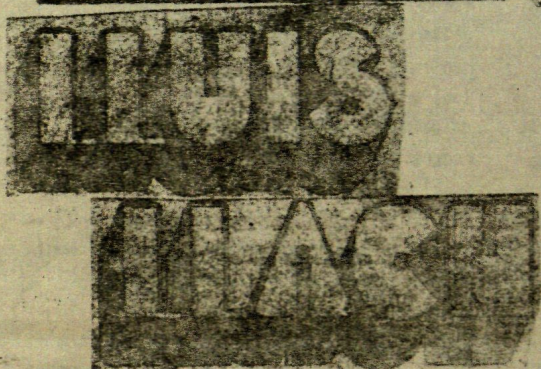
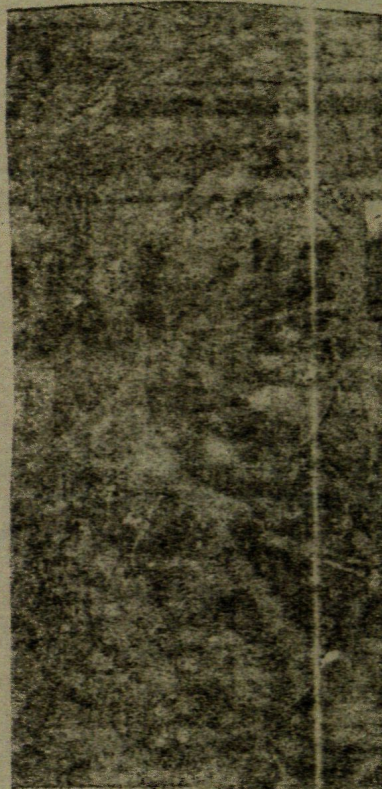
Però el que ja no és tan conegut, degut a les circumstàncies polítiques que imposa la Dictadura, és la qualitat del seu patriotisme que manifestà fins el darrer moment, per damunt de tot. Aquesta recta personalitat fou admirablement sintetitzada per Rovira i Virgili, el qual, en l'acte de l'enterrament afirmà: ‘Ésser gramàtic era per a ell una forma d'ésser patriota’.

Durant la guerra de 1936-39 continuà dictant les seves classes i presidint el Pa-tronat de la Universitat Autònoma barcelonina, així com l'Institut d'Estudis Catalans. Tres dies abans que entrassin a Barcelona les tropes del General Franco, abandonà la capital catalana on encara havia assistit a l'última reunió de la institució de les Lletres Catalanes.

Refugiat al Rosselló, continuà imperturbable la seva activitat de astràiga en la mesura que les circumstàncies li ho permetien. Forçat part del Consell Nacional Català i més tard fou conseller de la Generalitat exiliada. Mentre, l'act de la Dictadura es manifestava implacable: la biblioteca particular de Fabra va ser cremada per les no-ves autoritats d'ocupació en la plaça pública.

Durant aquest període va dirigir la Fundació Ramon Llull. Pel juliol de 1945 fou no-menat doctor Honoris Causa per la Universitat de Tolosa del Llenguadoc i l'any 1947 fou objecte d'un homenatge nacional dels catalans, en prova de gratitud.

A l'enterrament ho foren representats tots els sectors de la vida catalana. Una imponent manifestació de dol es concentrà a Prada del Conflent. Cobert amb la bandera catalana fou enterrat en el cementiri d'aquesta vila rosselionesa, esperant el moment en que, recuperada la llibertat, sigui traslladat a Barcelona, anàg de l'homenatge de tot el seu poble.

Després de quatre anys d'haver-li estat prohibida la se-va actuació a Barcelona, Lluís Llach ha tornat al Palau-de la Música Catalana (2 i 3 de febrer). Durant aquest o-temps ha donat recitals arreu dels Països Catalans, a les Amèriques, a l'Olympia de París, etc.

Llach, un home fidel a la seva cultura i al seu país, és un exemple de amor al poble, per damunt de qualsevol i-ntent de fer-lo callar.

Quan la darrera actuació al Palau, li ha estat prohibida de cantar “L'Estaca” i també la nova cançó “El Si’nci”.

★ REPRESSION

EL CONSELL DE GUERRA DE LA TÈRMICA

"Processau l'obrer i deixeu [aquí] a qui mata o mena matar". Aquesta frase de mossèn Xirínacs ("AVUI" del 15 de desembre, p. 10) resumeix molt bé el Consell de Guerra pels fets de St Adrià del Besòs, celebrat a Barcelona el dia 7 de febrer.

La sentència -que cal que sigui confirmada pel Capità General- és la següent:

- MAJUEL PÉREZ i ESQUERRA, a 4 anys;
- LEONARD FERRERO i RODES, a 1 any;
- FERRAN LOZANO i REVUELTA, a 1 any;
- JOSEP MORENO i RIDER, a 1 any.

Com es recordarà (vaure "AVUI" datat del 15 maig 1973), el dia 3 d'abril 1973 va tenir lloc un enfrontament entre obrers de la Tèrmica del Besòs i forces de la policia, a conseqüència del qual va resultar mort, assassinat per la policia, l'obrer Manuel Fernández i Márquez.

Els advocats, Srs Solé-Barberà, Fina Sanglas, Avilés i Salmeron, van deixar perfectament clar la manca de base de l'acusació i van demanar la llibre absolució dels quatre encertats.

Quan es jutjarà als responsables de la mort de Manuel Fernández i Márquez?

JUDICI D'UN OBRER I TRES ADVOCATS

El dia 1 de febrer va tenir lloc a Madrid (ESPANYA) un judici al TOP contra tres advocats laboralistes barcelonins i un obrer. Després de les diverses intervencions, el fiscal demanava:

- FRANCESC PUERTO i DTERO, obrer, 5 anys + per "associació il·legal", en ésser acusat de pertànyer al PSUC;
- ALBERT FINA i SALGLAS, advocat, a 4 mesos per "propaganda il·legal";
- MONTSERRAT AVILES VILA, advocat, a 4 mesos per "propaganda il·legal"; i
- ASSUMPCIO SOLE i PUIG, advocat, a 4 mesos per igual motiu i a 5 mesos més per "impresos clandestins".

Estem a l'espera de la confirmació de la sentència.

La història d'aquest afer és la següent. El 29 d'agost de 1972 la policia de Barcelona va detenir l'obrer Francesc PUERTO el qual, segons la policia, era portador de papers del PSUC i de 9 exemplars d'una "CIRCULAR INFORMATIVA". Aquest últim document havia estat redactat i distribuït al despatx que tenen conjuntament a Barcelona FINA, AVILES i SOLE. Al respecte, FINA va declarar durant el judici que es tractava d'una circular que venen redactant i distri-

Mn. XIRINACS CONDEMNAT a tres anys de presó

El 12 de febrer es va conèixer la sentència que condema a Mossèn Lluís M. Xirínacs, de la parròquia de Sta Maria del Camí, de la comarca de Barcelona, a 3 anys de presó i a 10.000 ptes. de multa.

Com es recordarà el passat 26 de gener va tenir lloc a Madrid (ESPANYA) un judici a Mn. Xirínacs per "propaganda il·legal" (redacció i distribució d'una fulla en els quals es parlava de l'opressió nacional dels Països Catalans i Euzkadi i es feia una invitació a encetar vagues de la fan -la seva va durar aleshores 21 dies- en solidaritat i protesta pel Procés de Burgos de desembre de 1970.).

El dit -el només va durar mitja hora, Mossèn Xirínacs va demanar -com ja ho ha via anunciat anteriorment (veure "AVUI" del 15 des., 22 des. i 20 gener)- per expressar-se en català. Davant la negativa dels jutges espanyols, optà per callar i no respondre a cap pregunta. Per la seva banda, l'advocat defensor de mossèn Xirínacs, Sr Josep Benet i Morrell, va desmuntar l'acusació i va demanar la llibre absolució del processat.

(Mossèn Xirínacs és l'únic dels 113 detinguts el passat 28 d'octubre en la parròquia barcelonina de Sta Maria Mitjanera que encara no ha estat alliberat.)

hujnt des de fa 10 anys amb la finalitat d'assessorar els clients sobre els seus drets en problemes laborals i sobre allò que cal fer en cas de ser detinguts i jutjats.

Per la seva banda, els advocats defensors, Srs Frauel, Casares, Benet i Giró van desmuntar l'acusació i van demanar la llibre absolució dels 4 encertats.

dici-, trobant-se actualment a la presó de Carabanchel, Madrid (ESPANYA), d'on segurament serà traslladat a la presó concordatària de Samora (també a ESPANYA).

(Sobre aquest afer dels 113 l'Equip "AVUI" esperarà publicar pròximament un extens dossier de documents.)

Detenció per parlar dels DRETS HUMANS

El dia 1 de febrer fou detingut a Barcelona l'advocat Sr Rodolf Guerra i Fontana, secretari general de l'"Associació d'Amics de l'ONU". El motiu de la detenció fa referència a la seva participació en una reunió sobre els drets humans, celebrada amb anterioritat a la Facultat de Medicina de la Universitat "Autònoma" de Barcelona.

Després de ser interrogat per la policia, el Sr Guerra fou posat en llibertat, passant el seu cas al TOP.

Deneguen el recurs del Sr CASASSAS

El Sr Xavier Casassas, ex-aspirant a "procurador en Cortes de representació familiar per la província de Barcelona" i ex-aspirant a "concejal" de l'Ajuntament barceloní en les darreres "eleccions" municipals de setembre 1973, ha vist desestimar el seu recurs (18 de gener).

El més curiós de tot és el motiu adduït per l'Audiència Territorial barcelonina: una de les quatre signatures d'aval presenta des en aquella ocasió per Casassas era la d'un antic conseller-regidor de l'Ajuntament de Barcelona de l'època d'abolició de l'Estatut de

Surten els últims 6 de l'afer "113"

El passat 26 de gener van sortir de la presó Model de Barcelona els últims 6 que encara hi eren d'ençà del 31 d'octubre, a conseqüència de la detenció de 113 persones en la parròquia de Sta Maria Mitjanera de la capital catalana. Com hem apuntat més amunt, l'únic dels 113 que encara no ha estat alliberat -per raó d'un altre ju-

"Autonomia! En aquell moment, un dels "Considerandos" diu:

"(...) Que el Sr Bernades formó part de com 'conseller' /sic/ de un Ajuntament de Barcelona, constituït i organitzat conforma a la ley dictada per el Parlament de Catalunya, en uso de la Autonomia conferida a esa región, que ninguna relación estructu-

ral, jurídica y sociológica guarda con el actual régimen jurídico de la administración local, por lo cual, por esta sola razón cabría afirmar que ningún valor puede tener una proposición que tiende a garantizar y avalar, en principio, el desempeño de una función pública por quien ostenta el título de ex-concejal de un municipio que se

espera en haber ejercido el de 'conseller' en un Ayuntamiento al uso creado al amparo del régimen de autonomía, no tiene ninguna relación entre sí con la administración y el actual. (...)"

En efecte, no hi ha res de comú entre un Ajuntament elegit democràticament i l'actual, fill bord de la Dictadura...

Sobre Puig Antich i el M.I.L

• Continuen les accions dins i fora de Catalunya en solidaritat amb Salvador Puig i Antich i d'altres companys del M.I.L ("Movimiento Ibérico de Liberación", anarquista), segons informàvem en anteriors números d'"AVUI" (del 22 de desembre i del 20 de gener).

★ A l'estranger

Pinten el CATALAN-TALGO

El 22 de gener fou pintat el tren "Catalan Talgo", que fa el trajecte Barcelona-Ginebra, a l'estació de Montpeller. Una cinquantena de militants de "Lucha Occitana", "Rouge", "La Cause du Peuple" i "Révolution" van aprofitar la parada de Montpeller per pintar el combol amb frases contra la pena de mort a Salvador Puig i Antich, per l'alliberament dels presos polítics de l'Estat espanyol i de denúncia de la dictadura feixista de Franco.

En arribar el tren a Perpinyà, les autoritats ferroviàries franceses van ordenar d'esborrar-ho tot. Amb tal motiu, aquell dia el "Catalan Talgo" va arribar a Barcelona amb una hora i mitja de retard.

Altres accions solidàries

• M. François Mitterrand, primer secretari del Partit Socialista Francès (PSF, antiga SFIO) va enviar a mitjans de gener un telegrama al ministre espanyol d'Afers Estrangers, el botifler Pere Cortina i Mauri, amb el següent text:

"J'ai l'honneur (?) d'appeler l'attention de Votre Excellence sur l'émotion suscitée par la condamnation à mort de M. Salvador Puig i Antich et vous prie instamment d'interceder auprès du chef d'Etat pour éviter l'exécution de la sentence."

• El 22 de gener foren apedregades les oficines d'IBERIA i de VIAJES MELIA de Lyon. Pels voltants es van escapar octavetes sobre la pena de mort a Salvador Puig.

• Aquell mateix dia, "Grupos Anarquistas" de Buenos Aires van atacar les oficines d'IBERIA de la capital federal argentina.

• El 23, un comando va llençar dos còctels-molotov a l'ambaixada franquista davant la Santa Seu. No hi hagué ferits.

• El dia abans, un diputat del Partit Socialista Unificat Francès (PSU) i altres trenta militants de la mateixa organització van ocupar l'OFICINA DE TURISMO ESPAÑOL de París, en protesta per la pena de mort imposada a Puig i Antich.

• El 7 de febrer, dos joves van llençar un pot de pintura verda llua contra el cònsul espanyol de Perpinyà, Godes, en protesta per la condemna a mort de Salvador Puig. En aquesta acció també va resultar "pintada" la filla del cònsul; ambdós hagueren de ser assistits de diverses crenades a la cara.

★ A Catalunya:

Més peticions de clemència

• Sumant-se a les peticions anteriors (Veure "AVUI" del 20 de gener), l'Associació de la Premsa barcelonina, els estudiants de Filologia de la Facultat de Filosofia i Lletres de la Central i els estudiants de la Facultat de Ciències de la Informació de l'"Autònoma" han enviat sengles telegrams al dictador Franco demanant-li clemència per a Salvador Puig i Antich.

Manifestació estudiant

• El dia 11 de febrer va tenir lloc una important manifestació universitària en solidaritat amb Puig i Antich. Uns dos mil estudiants de Filosofia, Dret i Econòmiques de Bolla-Torre van marxar en manifestació silenciosa a peu i duent bracs negres. A continuació, des de l'estació de St Cugat un grup de 60 autos, amb mocadors negres, es dirigiren a Barcelona. En arribar a Fabra i Puig van ocupar tota l'amplada de la calçada i van fer sonar els clàxons.

• Per la tarda d'aquell mateix dia va tenir lloc una petita manifestació a la cruïlla de Diputació / Rambla de Catalunya, als crits de "Pena de mort, NO!" i "Salvem Puig i Antich!". No hi hagué detencions.

LA PENA DE MORT, CONFIRMADA!

L'11 de febrer, quan els advocats es va presentar davant el "Consejo Supremo de Justicia Militar", a Madrid (ESPAÑA), a fi de presentar recurs per les penes imposades, el fiscal va tornar a demanar la PENA DE MORT contra Salvador Puig i Antich.

Ara cal que el Consell de Ministres en sigui informat ("se dé por enterado"). A partir d'aleshores, en el termini de 12 hores següents s'ha de donar a terme l'execució, sempre en el dictador Franco, "en uso de sus atribuciones...", no constituint la pena de mort per 30 anys de presó o una altra condemna.

Mentre, a l'estranger han continuat les accions de protesta en solidaritat amb Puig i Antich i els seus companys del M.I.L. Destaquem: 18 de febrer, manifestació davant el consolat espanyol de Montpeller; aquell mateix dia fou pintada la seu de la "Banque Populaire espagnole" de Nîmes. El 19, manifestació de diversos milers de persones a París, protestant per la pena de mort de Puig i Antich i contra la dictadura feixista de Franco.

**salvem-lo,
solidaritat!**

RECTIFICACIÓ

En la primera edició de l'"AVUI" datat el 20 de gener, p. 12, 2ª columna, línia 9, es diu que el capità general de Catalunya és Noguera Márquez, quan ha de dir **PULS NAVARRO**.

★ INFORMACIÓ GENERAL

Sobre "DESAGRAVIO": un acte nazi a Barcelona

El 26 de gener, data de l'ocupació de Barcelona per les tropes franquistes i dia en què es va celebrar el Judici Xirinacs a Madrid (ESPANYA), va tenir lloc el "desagravi" davant el "monumento a los caídos" de la Diagonal barcelonina. Com es recorda, el passat 12 de gener va saltar pels aires després de l'explosió d'una bomba.

Si bé la premsa espanyola, la TV i la ràdio van afirmar que en el dit acte hi assistiren unes 100.000 persones, només cal veure la foto aèria de la portada del "Tele/express" del dia 28 de gener, per a adonar-se que com a màxim no passaven de 12 o 15.000 els feixistes i botiflers que hi anaren.

Un capellà apallissat.

Mossèn Rovira Pons, de la parròquia barcelonina de St Francesc de Sales i oncle d'un dels encausats en el Judici del MIL, hi va anar per curiositat. En veure una pancarta que resava "OBISPOS MEDIANEROS, NO!" (allusió a l'església en la que es va detenir als 113 el 28 d'octubre), s'hi acostà i la va estripar. Immediatament va ser rodejat i agredit per un grup d'energumens, fins que va intervenir la policia que el va detenir. Fou traslladat a comisaria on va ser interrogat tot i el seu estat i malgrat les seves protestes de que a qui havien de detenir i interrogar era a aquells individus que l'havien atacat. Després de diverses gestions, fou posat en llibertat a les nou del vespre.

D'altres fets

Durant l'acte, van explotar dos petards en el descampat que hi ha darrera el "monumento". La policia va detenir a quatre persones.

Una vegada finalitzat, un grup d'un 50 persones, amb pancartes i banderes, inicià una manifestació Diagonal avall, cap a Calvo Sotelo. En arribar a aquesta plaça, després d'haver increpat als vianants, s'a costaren a un home que els estava fotografiant. En demanar-li que s'identifiqués i en treure aquest la seva cartera, en la qual hi havia una foto de l'Allende, el van apallissar brutalment, havent de ser traslladat a un dispensari.

A continuació, continuaren Infanta Carlota avall, tot cantant i cridant. En arribar vora de la parròquia de Sta Maria Mitjancera -Afer dels 113- i trobar-se d'una

Congrés NAZI, NO!

El "Tele/express" del 15 de gener ens informava que el grup nazi espanyol de Barcelona CEDADE ("Círculo de Apogeo de Europa") està preparant per a finals de juny un Congrés Mundial de Joventut Neo-nazi a la nostra capital.

Barcelona, cap i casal d'una nació ocupada i oprimida pel feixisme franquista, no pot permetre que s'hi celebri un Congrés Nazi. Caldrà que totes les organitzacions democràtiques catalanes com els organismes i entitats cíviques, professionals, etc., protestin enèrgicament a fi d'impedir un acte d'aquest tipus.

banda amb un funeral i d'una altra amb la policia, es van dispersar.

octaveta F.N.C.

El 26 i dies anteriors, Front Nacional de Catalunya (FNC) va repartir l'escapament octaveta titulada "LLIBERTAT!!", amb un dibuix a la portada consistent en unes ones que trenquen un "yugo y las flechas". Heus-ne aquí algunes frases:

"El 26 de gener de 1939, fa justament 35 anys, l'exèrcit franquista ocupava Barcelona. Militars, policies, burgesos, falangistes i altres traïdors celebraven la seva victòria.

Era la victòria del feixisme, de la qual el gran vençut era el poble, les classes populars catalanes.

L'Estatut d'Autonomia de Catalunya havia estat annulat per decret, i així desapareixien tota mena d'institucions catalanes polítiques i culturals. La llengua del poble de Catalunya era prohibida en qualsevol forma d'ús públic oficial i no oficial. Els drets dels treballadors eren trepitjats de la manera més barroc, amb la imposició d'un sindicat únic i vertical, contrari als interessos de la classe obrera. Els drets més elementals (reunió, associació, expressió, etc.) foren suprimits."

A continuació es fa essent que encara continua aquesta dictadura que explota a la classe obrera i oprimeix les diverses nacions de l'Estat espanyol. Després es fa referència a l'actual repressió: pena de mort a Puig i Antich, Xirinachs, Judicis a advocats laboralistes, pels fets de St Adrià, etc., i es diu:

"Mentrestant, 'jerifaltos' i 'camerilles' fan 'actes de desagravi' davant el 'monumento a los caídos', després de l'atemptat que aquest va sofrir com a conseqüència lògica de l'exacerbació popular davant els excessos de la dictadura. Mentrestant, el règim titlla de 'viles asesinos' als patriotes bascos d'ETA, tot oblidant la base escandalosament terrorista i sanguinària, iniciada el juliol de 1936, durant la qual s'assenta la dictadura, i els crims que, contra el poble, ha anat comen-

tant. Mentrestant, el gran capitalisme evança, sobretot a través de la forma monopolística que ha pres l'aparell bancari, cap a l'explotació cada cop més brutal de la classe obrera.

(...) El nostre poble no serà ressaltat ni liure fins que no desapareixerà del tot l'explotació de classe i l'opressió com a nació. Tots els treballadors catalans ens hem de sentir corresponsabilitzats a fer que això sigui possible, perquè és una empresa que ens afecta a tots. Sobretot hem de tenir ben clar, en tot moment, quins són els objectius finals de la nostra lluita:

- LA INDEPENDÈNCIA NACIONAL DELS PAÏSOS CATALANS, i

- LA INSTAURACIÓ DEL SOCIALISME.

Només la plena consecució d'aquests objectius garantirà l'existència i la permanència de la llibertat autèntica.

Cal organitzar un vast moviment d'emancipació nacional que aglutini i vertebri la lluita del nostre poble cap a la llibertat.

SIGUEN-HI TOTS, JA ARA, EN LA LLUITA PER L'ENDERROCAMENT DE LA DICTADURA FEIXISTA ESPANYOLA QUE FA 35 ANYS QUE ENS OPRIMEIX!

Front Nacional de Catalunya, 26-1-74."

BOMBES a

Badalona i Mataró

En la matineda del 8 de febrer va ésser llançats, des d'un acte en marxa, tres explosius contra el "monumento a los caídos" de Badalona, en el moment del canvi de guàrdia. Només en va explotar un, de gran potència, el qual va destrossar parcialment el "monumento" i molts vidres dels voltants. L'explosiu fou off a bona part de la vila.

Poc després de l'explosió es van sentir uns trets, disparats per la policia municipal que guardava el "monumento". Tot i això, ningú no va resultar ferit.

El mateix dia, també de matineda, van explotar dues bombes més a Mataró. Una davant la porta d'una comisaria i l'altra en la buïta del Banco Popular Español. En ambdós casos van trencar-se molts vidres, i en el primer en va resultar lleusament ferit un inspecció de guàrdia.

MOVIMENT OBRER

Al llarg dels mesos de gener i febrer s'han produït al País Valencià bon nombre de vagues i altres accions obreres.

Alcoi: vaga de 4500 obrers

En la zona industrial d'Alcoi hi ha unes 400 empreses dedicades a fibres de cuperció.

A partir del passat 16 de gener i durant un setmana es va produir un atur el qual va afectar a més de 120 empreses, que ocupaven més de 4.500 treballadors. El motiu de tal acció es fonamentava en reclamacions d'augment salarial.

La lluita d'ELCANO

El 5 de gener era aconseguit un treballador de la factoria "Astilleros Españoles, S.A. (Elcano)", de Manises. Amb tal motiu els seus companys del torn del matí van parar, acció que fou continuada pels de la tarda. A més d'aquesta mostra de solidaritat, els obrers d'Elcano van presentar una Plataforma Reivindicativa, els principals punts de la qual són:

- Salari mínim de 350 ptes.;
- Setmana de 40 hores;
- IRTP a càrrec de l'empresa;
- Vacances d'un mes;
- Tres pagues extraes prenent com a base el seu mensual, etc.

Després de diverses assemblees i havent obtingut de l'empresa garanties de que no hi hauria més acomiadaments, el dijous, 7, els obrers es van reintegrar a la feina. El dia 10 va tenir lloc l'acte de conciliació, que fou negatiu per als treballadors: la direcció es va negar a admetre al company despatxat. Aleshores i a l'espera del judici a Magistratura i dels resultats de les converses sobre el nou conveni, la totalitat de la plantilla d'Elcano treballa a baix rendiment.

La Unión Naval de Levante

El dijous 24 de gener els 3.000 treballadors de la factoria valenciana "Unión Naval de Levante" iniciaren un atur en protesta per la negativa de l'empresa a acceptar vagues de les seves reivindicacions en el conveni que s'està discutint.

La resposta de la direcció fou el "lock out" durant tres dies. El 28, quan els o-

per un ensenyament català

A començaments de gener va tenir lloc el III Estatge sobre Problemes de l'Idioma al País Valencià, a St Joan d'Alacant. A la reunió hi van assistir 130 professors de català. Entre els acords presos destaquem el de plantejar l'ensenyament de la llengua catalana davant les Associacions de Caps de Família i els organismes oficials del País Valencià.

Els reunits, entre els quals s'hi trobaven Lluís Anacit, socio-lingüista; Lluís López del Castillo, de l'Assessoria de Didàctica del Català de Barcelona, i altres, van constatar que malgrat els articles 1, 14 i 17 de la "Ley General de Educación" que parlen de "cultivo de las lenguas nativas", l'ensenyament del català no s'imparteix encara de manera oficial a cap centre escolar del País Valencià.

brers es van reintegrar, l'empresa notificà que 16 havien estat acomiadats. L'acció de conèixer-se la notícia va esclatar l'atur total de la plantilla. Davant d'aquesta ferma actitud, la direcció tornà a tancar la fàbrica durant 3 dies més.

En aquesta ocasió les dones dels treballadors van prendre part activa en la lluita. Un grup força nombrós es va presentar davant la factoria a protestar, però va ésser dissolt per la policia. El mateix va passar quan anaren al Palau Arquebisbal a parlar amb el bisbe.

DOS CÒCTELS-MOLÒTOV CONTRA "SINDICATOS" DE LA CAPITAL VALENCIANA EL DIA 4 DE FEBRER. Un comando de 5 joves va atacar "Sindicatos" de València, produint-hi un petit incendi el 4 de febrer.

Favoritismes en l'exportació tarongera

El 27 de desembre passat el diari valencià "Levante" denunciava un "tinglado de monopolis" en el sector taronger.

En uns moments en què es nota una gran manca en el servei del transport per tren, l'empresa "Pascual Hermanos" va aconseguir que, en un fi de setmana, li fossin adjudicats 59 vagons d'un comboi per a l'exportació de la taronja, de l'empresa "Transfesa", que en té el monopoli.

La denúncia d'aquest fet ha tingut èxit, ja que posteriorment ha estat redactat un escrit de protesta a fi de que es posi fi a aquest tipus de favoritismes.

Condemna de tres anarquistes

El 3 de gener el TOP va dictar sentència condemnant-los contra 3 persones acusades de formar part del grup anarquista BANDERA NEGRA, a València.

Es tracta de: Lluís Oliver i Caspos, delinquant, condemnat a 6 anys de presó me-

nor;

Josip Sabater i Mateu, empleat de comerç, a 4 anys de presó; i Miquel Amorós i Peiró, llicenciat en Ciències Químiques, a 9 mesos.

El TOP va basar part de la seva acusació dient que com la llei va prohibir la FAI o "Federació Anarquista Ibèrica" i l'organització BANDERA NEGRA n'és una "revitalització", cal condemnar als encartats.

Problemes del barri dels Orriols

Al barri dels Orriols de València no hi ha cap ambulatori tot i que la població suma més de 5.000 persones.

Amb tal motiu, el 19 de gener l'Associació de Caps de Família va convocar una reunió informativa. En la mateixa es van tractar, a més, d'altres problemes de la zona. Destaca el del punt negre de la cruïlla del Trànsit, en la carretera de Barcelona, on no hi ha semàfors. També el de la no existència de cap zona verda en el barri, de la manca de llums i de la no pavimentació de la majoria dels carrers. Igualment es va parlar del problema existent per als blocs Barona, els quals reben aigua no potable.

Una vegada acabada la reunió, un centenar i mig de persones van dur a terme un "sit-in o sentada" en el punt negre del Trànsit. Durant quasi 10 minuts es va interrompre la circulació, abans de l'arribada de la policia.

Atac oficines d'IBERIA

El 17 de gener, les oficines d'IBERIA de la capital valenciana foren atacades amb quatre "còctels-molòtov".

Una cinquantena de joves van manifestar-se per les rodalies del lloc i van llançar-hi 4 botelles de líquid inflamable, que no arribaren a explotar. No hi ha ferides ni lesions.

TERRES CATALANES

• A Catalunya Nord es publiquen diverses revistes catalanes: "SANT JOAN I BARRÉS", "REVISTA CATALANA", totalment en català; i "LA FALÇ", "TERRES CATALANES" i d'altres • de menor tiratge en català-francès.

"TERRES CATALANES", "el periòdic de • tots els catalans" com resa el subtítol, • és una publicació trimestral editada a Perpinyà. En el seu número 12, d'hivern 73-74, llegim en l'editorial "L'Assemblea del Rosselló":

"Els Catalans del Principat han creat • un organisme nacional anomenat Assemblea • de Catalunya, en vistes a obtenir, de l'Es- tat espanyol, el restabliment de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya del qual gaudí du- rant la /IIª/ República /espanyola/ que du- rà del 1931 al 1939.

A fi que un tal organisme pugui parlar • en nom de tot el poble català enllà del Pi- rinou, l'Assemblea de Catalunya acull, en el seu si, partits polítics (de l'extrema- esquerra a l'extrema dreta), organitzacions sindicals, culturals, esportives, etc., i ciutadans a títol particular, que accepten de lluitar per l'obtenció de l'objectiu en qüestió o sigui el restabliment del su- amentat Estatut d'Autonomia de Catalunya.

I per què en el Rosselló no faríem i- gual? Volem dir crear una Assemblea del • Rosselló (...).

NDLR de l'Equip "AVUI": En aquest text hi trobem diverses inexactituds:

1ª. L'Estatut és un dels 4 punts progra- màtics de l'Assemblea de Catalunya.

2ª. Es demana el restabliment de les • Institucions i els Principis configurats • en l'Estatut de 1932, i no pas aquell Esta- tut com a cosa definitiva, ja que es diu • "restabliment provisional...".

3ª. L'Estatut entrà en funcionament a • finals de 1932, fou suspès l'octubre del • 1934, tornà a ser instaurat l'any 36 i ac- tuà fins l'any 1939.

4ª. D'on han tret els companys de "TER- RES CATALANES" l'existència, en el si de • l'Assemblea de Catalunya de "partits d'ex- trema dreta i organitzacions esportives, • culturals, etc."?

Els redactors d'aquesta revista rosse- • llonesa haurien d'anar més en compte amb • allò que escriuen.

• ("TERRES CATALANES": 3, Carrer de l'Es- corxador -Abattoir-. 66000 -Perpinyà.)

LLUC

• "LLUC", el mensual de les Illes Balears,

RECUIL

revista BOTIFLERA

• Llegim en l'editorial de "RECUIL", de Blanes, Nº 1.228, del 5 de gener 1974, que • duu el títol "HAN ASSASSINAT UN HOME, NO UNA ESPERANÇA":

"La mort del President del Govern, Sr Carrero Blanco, en un acte brutal i promedi- tat, va suscitar en tots, per sota el primer sotrac de torbació i perplexitat, uns • sentiments més pregonos d'ira i de desassossec.

Amb l'assassinat culminava un clima creixent de soterrada o evident violència atba- de per forces extremes, marginals a l'actitud política del gruix del país. No és pas aquest el camí. No és pas aquest el mètode. No.

I diem no, conscients de la doble dimensió del fet. Res no podrà justificar mai • la mort de les tres víctimes del carrer Claudio Coello. Tota intencionada pèrdua de • vida humana mereix el més absolut rebuig. Neix, d'aquí, primer, la nostra ira, i s'a- creix en estimar, per sobre el fet despullat del crim, la significació que aquest ob- té a l'haver afectat qui, íntim i lleial col·laborador de Franco, havia acceptat el • compromís de desenvolupar, des del seu càrrec activador de President del Govern, les- possibilitats d'aperturisme polític contingudes en la Llei Orgànica, clamorosament re- frendada pel país.

(...) i aquesta /(la voluntat popular)/, avui, recolza i urgeix el poder de la • Llei per anular, amb l'energia que calgui, les marginals forces perturbadores de tot ordre (...).

NDLR de l'Equip "AVUI": Fins ara creïem que els botiflers no utilitzaven la llen- gua del seu poble quan volien insultar-lo.

"RECUIL" afirma que "res no podrà justificar mai la mort de les tres víctimes del • carrer Claudio Coello. Aquest fet, l'execució de Carrero, no és res més que un resul- tat de la violència que engendra un règim el qual practica el despotisme més cínic • des de fa 35 anys. És que haurem d'ignorar els 9 bascos militants d'ETA assassinats • pel règim feixista en els últims 6 anys? I tots els altres bascos, gallecs, espanyols i catalans (amb Companys i Carrasco-Formiguera al davant) assassinats, torturats, em- presonats i obligats a exiliar-se al llarg de 35 anys de dictadura, també ho haurem • d'ignorar? I l'opressió nacional (política, econòmica, social i cultural) que patim • els Països Catalans, Euzkadi, Galícia i l'Arxipièlag Canari? I l'explotació de la • classe obrera de les distintes nacions de l'Estat espanyol? O és que tot això no és • violència per als redactors de "RECUIL"?

Ningú no se sent satisfet quan cal utilitzar aquests mitjans, però tothom -la gent del carrer- ha reconegut que "ells s'ho busquen"... Al cap i a la fi, la violència en- gendra la violència; Carrero ha mort víctima de la mateixa opressió que ell ajudà a • crear i a mantenir.

En un altre paràgraf, "RECUIL" continua dient hipòcritament: "La Llei Orgànica fou • clamorosament refrendada pel país". Davant una afirmació com aquesta que, com a mínim podem jutjar de falsa i temerària, convidem als nostres lectors a enviar a l'asenta- da revista "RECUIL", José Antonio 18, Blanes (GIRONA), la seva personal manifestació • de protesta.

Més endavant llegim que "la voluntat popular recolza i urgeix el poder de la Llei • per anular, amb l'energia que calgui, les marginals forces...". El que aquí demana • "RECUIL" és un enduriment de la repressió feixista contra el poble i les seves orga- nitzacions de lluita... Demana, al cap i a la fi, l'assassinat de més lluitadors demò- crates i/o nacionalistes...

Per tot el que hem llegit, demanem des d'aquestes pàgines:

BOICOT A recuil!

en el seu número 631, de novembre de 1973, inclou un interessant editorial titulat: • "LA NOSTRA UNIVERSITAT".

En el mateix es parla del moviment po- pular favorable a la creació d'una Univer- sitat Balear, i acaba: "Però perquè aque- sta Universitat sigui la Universitat Ba-

lear o la Universitat de Mallorca, haurà de ser producte de la reflexió col·lectiva, fruit de la nostra voluntat. Si no és així, serà • una Universitat només damunt el paper, una • Universitat 'per reial decret', com fins a- ra."

• Felicitem a "LLUC" per aquest escrit.

★PREMSA DEMOCRÀTICA

Informaciones U.B.H.A.S.N.

la Falta

la Falta

EN LLUITA

EN LLUITA

ASSEMBLEA DE CATALUNYA

Rebel·lioni determini

ARA

ASSEMBLEA DE CATALUNYA

Unitat

Unitat

EL GUAITA

* El mes de gener d'enguany, en començar el nou curs universitari, fou repartit prou fressament en la Universitat "Autònoma" barcelonina el Nº 1 de la publicació "EL GUAITA", el qual deu data d'octubre/novembre de 1973.

Es tracta d'una revista de 28 pàgines, a efecte, amb un contingut variat: així hi trobem articles sobre temes dels Països Catalans ("Cronologia de la Guerra de Successió", "11 de Setembre", "Les eleccions municipals", "Sobre les 113 detencions"), el costat de temes d'interacció ("Xile: la fi", "Pablo Neruda o la força de l'anyel", "Pau Casals", etc.) i amb diverses col·laboracions ("Els rebassaires i els fets del 6 d'octubre 1934", "L'Estat espanyol: el procés d'institucionalització", "Les repercussions de la bomba atòmica: els alarments càlculs d'un científic", etc.).

A continuació reproduïm tres escrits de "EL GUAITA": el de presentació, titulat "En Marx", un altre sobre la Universitat: "La falta de coherència" i un darrer de "l'aportat col·laboracions que deu per títol 'Consideracions entorn del mot Espanya'".

EN MARX:

"EL GUAITA" pretén ser una publicació on l'únia amb la labor d'estudi i treball propugnada pels GRUPS AUTÒNOMS D'ESTUDIANTS. Som conscients de les deficiències d'aquest primer número; fem per superar-les progressivament fins assolir el nivell científic que ens proposem.

La recent formació dels GRUPS AUTÒNOMS D'ESTUDIANTS, que suposa un intent de distanciament del món universitari institucionalitzat i, alhora, de la retòrica dels mitjans polítics, tindrà com a primera conseqüència donar elements de judici nous així com clarificar les freqüents situacions confuses.

La construcció d'una vida universitària nova que permeti una formació intel·lectual i professional autèntica, basada en l'estudi i en la presa d'un compromís polític compartit per la majoria, requereix temps i treball continuat. Conscients de les dificultats i magnitud del projecte, fem des d'ací una crida a tots aquells universita-

ria que, amb criteri objectiu i independent, vulguin treballar-hi."

o o o

"LA FALTA DE COHERÈNCIA:

La falta de coherència, aquesta última cosa, obliga a fer un replantejament de la situació.

D'una banda, ens hem trobat, tot just començar, amb els redueix d'una Universitat on la confusió ha estat augmentada per part del règim a tots els nivells i a cada moment. No cal parlar dels decrets, de la imposició dels plans d'estudi, de la no-periodicitat del calendari, etc. que donen la irritant desproporció envers el funcionament de la universitat i que transllueixen el seu fons autoritari i el veritable objectiu de l'existència de les Universitats de l'Estat espanyol.

D'altra banda, s'ha pogut constatar, també, un altre fet: l'estratègia adoptada pels grups que operen políticament a la universitat, bé que coherent i honesta respecte de llur ideologia política, ha accentuat la situació caòtica inicial. Encara que, formalment, es digui que es vol una universitat millor i això comporti les habituals discussions sobre selectivitat, etc. creiem que essencialment al que s'ha fet, d'un temps ençà, és provocar la seva inutilitat. Fets que ho evidencien són el baix nivell d'estudi per part dels estudiants i l'entorment del desenvolupament dels cursos amb accions, algunes d'elles injustificades.

Estem esdevenint, doncs, testimonis de la confluència de dues coses: els interessos del règim en tenir una universitat tecnificada al seu servei i el resultat de les accions dels grups polítics, que contribueixen a l'esfondrament

definitiu de la universitat.

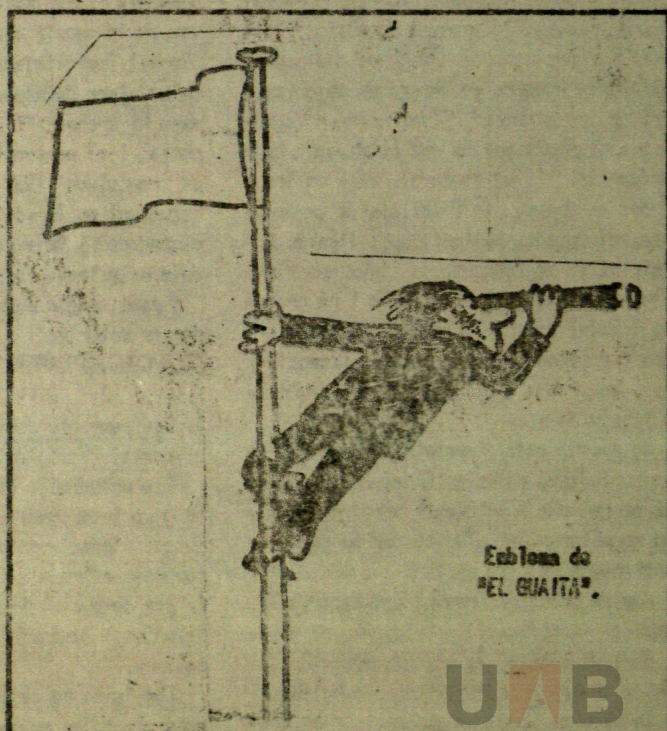
L'escassa repercussió -sovint negativa- de cara als estudiants de les manifestacions sistèmiques al carrer, el desajust que comporten -en detencions-, la inutilitat dels Comités de Curs que han esdevingut moters d'instrumentalització de les assemblées i l'escepticisme general envers ella, són afers que urgeixen l'abandó d'aquesta lògica i que exigeixen l'intent de basar la vida universitària en uns altres principis que permetin superar la crisi en què ens trobem.

L'intent de començar a donar consistència a la universitat i de buscar una possibilitat de sortida és l'objectiu i el motiu de la formació d'aquest cercle d'universitaris."

o o o

"CONSIDERACIONS ENTORN DEL MOT ESPANYA":

A l'nostre país hi ha una certa inèrcia, entre sectors sensibilitzats políticament, a seguir emprant el mot 'Espanya' com a significat del conjunt ibèric, bé que, mitjançant, en alguns casos, que el significat que hom li dona és el d'una futura unió de pobles lliures. Creiem, tanmateix, que això ha de ser refusat de pla per més

Emblema de "EL GUAITA".

UAB

Hemeroteca General
CEDOC

d'un gotiu.

Com a dificultat immediata hi ha Portugal que, poble ibèric com ho poden ser els Països Catalans, però que, per un atzar històric i a diferència d'aquests, disposa d'un Estat propi, mai no estarà disposat a ser englobat sota aquest qualificatiu, del rang del seu en l'actual configuració política.

D'altra banda i anant al fons de la qüestió, cal sortir al pas de l'ús abusiu que es fa, en aquest sentit, de la dita el nom no fa la cosa. En semiologia hom s'adopta, especialment en el camp de la lingüística, de la importància del nom, del significat. El significat lingüístic no és un barret que posem a gust damunt els significats i que podem canviar de l'un a l'altre, sinó una entitat íntimament lligada, en una relació gairebé simbiòtica, al significat, formant ambdós el que nomenem el signe lingüístic.

Quan hom diu 'Espanya' no s'està pronunciant un mot el contingut del qual és arbitrari i pot ser variat lliurement per un conveni, sinó que està evocant una infinitat de significacions de caire divers, algunes d'elles de procedència ancestral que configuren una imatge molt precisa, al marge de tota eventualitat. Imatge que s'escapa sovint de la definició adreçada al diccionari i forma part d'una "realitat bès", de pregoners arrels psicològiques. És el que els lingüistes nomenen connotacions del llenguatge, doble semantització, metalinguatge.

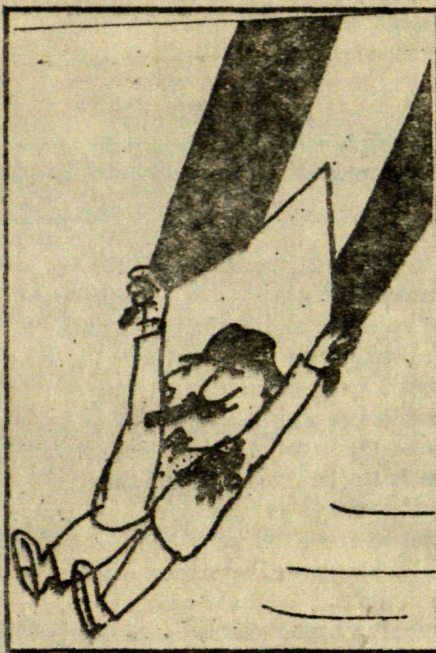
La imatge suscitada, certament, no és la d'una unió de pobles distints -única racionalment admissible i la defensada pels voluntaristes de l'espanyolisme-, sinó la imatge que li han fet correspondre els propulsors de l'imperi (les classes dominants i els successius grups dirigents en estreta conjugació d'interessos econòmics i polítics). Efectivament, quan hom diu 'Espanya' pensa -sempre en termes de majoria, a part de les minories il·lustrades- no pas en els distints pobles que actualment hi ha dessota l'Estat espanyol, sinó en les curses de braus, les fal·lilles de farba-lans, el Quixot, Felip II,.... l'única i restrictiva imatge que, en línia amb els interessos essencials, ha adreçat i ha promogut l'Estat espanyol des de que existeix (amb glorioses i intrascendents excepcions). Es tracta d'una constatació senzilla i irrefutable.

No podem, doncs, prescindir, per art de bona voluntat, del significat secular d'un mot perquè són múltiples i arreladíssimes els mecanismes psicològics que es posen en funcionament al seu conjur.

Hom ha conclòs que el mot Espanya -la simbòlica significat/significant-, referit al conjunt ibèric, és una construcció ideològica aliena a la realitat, encobradora de la mateixa i que correspon a la mitologia de l'imperi, del gran-nacionalisme. És

com a tal mita i vehicle de desinació de pobles que ha de ser descartat de tot programa de futur que no es proposi de fer el joc a la confusió instituída. Tota persona i tot grup polític honest i coherent caldrà que emmerci un màxim de rigor en incidir en aquesta temàtica.

Els mites, del caire que siguin, treballen sense parar, creixen per moments com la bola de neu en el pendent, són agents de confusió sense preu en mans dels opressors. Ignorar-les és donar-les vida: cal combatre'ls sense treva."

ESTUDIANTS EN LLUITA

«També ha estat repartida al llarg del mes de gener per tota la Universitat la publicació "ESTUDIANTS EN LLUITA", portant-vos de la societat d'estudiants del PSAN o "Partit Socialista d'Alliberament Nacional dels Països Catalans". En aquest primer número hi trobem: "L'aparell universitari espanyol i el moviment estudiant català sota el franquisme (1939-1973)", "El moviment estudiant en la victòria popular sobre la dictadura" i "Els condicionaments socials dels estudiants, ara".

A continuació reproduïm in extenso el darrer article:

"ELS CONDICIONAMENTS SOCIALS DELS ESTUDIANTS, ARA.

1. Configuració dels estudiants com a grup social

Els estudiants ("gent que estudia") són un grup heterogeni amb característiques comunes: l'edat -per exemple- d'un 95 % està compresa entre els 17 i els 22 anys; això fa que comparteixin dues característiques: joventut i contacte amb la ciència i la cultura.

Els joves no estan pas definitivament enquadrats a les estructures existents -ells

mateixos pateixen l'opressió familiar- i tendeixen a posar en qüestió tot allò que els és imposat per la ideologia tradicional. Són, també, especialment receptius de tot allò que sol·liciti d'ells una atenció i una participació. Pel fet d'estudiar s'apropran a la ideologia que intenta explicar la societat i pel seu contacte amb l'elit intel·lectual arriben a plantejar-se una idea del món i eines solucions més racionals.

La condició estudiant és transitòria: és una situació.

Tot això desenvolupa en ells un esperit crític que, unit a les poques responsabilitats que, generalment, sobre ells recauen, en fa un sector dels més immediatament mobilitzables.

Tot aquest conjunt de trets comuns se superposen a la posició de classe per l'explotació i les "sortides".

2. La funció d'estudiar

L'aparell educatiu serveix a l'Estat espanyol per a perpetuar la divisió de la societat en classes i l'opressió nacional.

La funció social d'estudiar portaria a l'aspecte de la reproducció de les relacions (tècniques i socials) de producció. Això es realitza mitjançant la producció de força de treball especialitzada i l'inculcament d'una ideologia.

Com que la situació de l'estudiant és transitòria, té molta importància la seva projecció futura: el fet de saber què serà el seu lloc dins la societat "professional", assalariat, treballador, cambrer, etc.

D'una banda la gran tecnificació de la indústria moderna i l'extraordinària complexificació del sector terciari (administració, informació, ensenyament, sanitat, control...) reclamen un exèrcit de quadres subordinats que, evidentment, ha de sortir dels estudiants.

D'altra banda, la gran crisi actual de l'aparell educatiu franquista neix de cobrir tècnicament aquesta necessitat del sistema: amb els mitjans que hi dedica actualment l'Estat espanyol (professors, aules, material científic...) i amb la nova política de sacrificar els dies de curs a l'"ordre" (fa uns cursos que les facultats estan més tancades que no pas obertes, els dies de classe), la preparació que en reben els estudiants no els permetrà ni el compliment d'una missió tècnica subordinada al procés de producció.

Ultra això, l'endarreriment de l'Estat espanyol fa que no tingui endegada una sèrie d'aparelles bàsics per a qualsevol Estat capitalista modern: ensenyament, sanitat, administració...

Tot això aboca la gran majoria d'estudiants a un esdevenir d'assalariats mitjans i baixos, amb una gran proporció de subempleats.

3. Comportament polític dels estudiants segons l'origen de classe

A) Estudiants provinents de l'oligarquia i de sectors de la mitjana burgesia:

Cal indicar que l'oligarquia no envia + gran part dels seus fills a la Universitat: a molts no els fa estudiar, a d'altres els envia a centres especialitzats, amb funcionament més ben garantit (ESADE, IQS, Universitat de Navarra...); amb tot, alguns + van a parar a la universitat: són estudiants obcils que ja troben bé com estan les coses i tan sols es preocupen d'anar passant els cursos, oposant-se al moviment estudiant.

Remarcarem, però que, de vegades, algun d'ells s'afegixen a la lluita contra la + dictadura, subjectivament, i solen caure + en l'extremisme.

B) Estudiants provinents de sectors de la mitjana burgesia i de les noves capes + mitjanes:

Es proposen complir a consciència l'funció tradicional: creuen en una figura de l'"estudiant" com a futur "professional liberal". Guarden tendències tecnocràtiques: políticament desitgen que la universitat + rutlli i, on aquest sentit, voldrien reforçar mes per a l'assoliment de les quals es balluguen. Aquest tipus d'estudiants protagonitzen l'etapa del Sindicat Democràtic, + que va reeixir uns anys perquè les condicions d'aleshores eren diferents; la gran majoria d'estudiants provenia d'aquests + sectors, la conjuntura política feia pensar en la possibilitat d'una reforma democràtica de la universitat en el context d'una progressiva liberalització del règim + evolutivament. Ara, si se'ls demostra que + el futur de la majoria d'ells no és pas el de "professional liberal" sinó el d'assalarariat dependent, poden afegir-se a un moviment estudiant de caire popular.

C) Estudiants provinents de les classes populars:

Són, principalment, fills d'assalaritats mitjans i baixos i de petita burgesia en + procés d'assalarització; en menor proporció, fills d'obrers. Tots ells, d'entrada, arrosseguen una càrrega ideològica petit-burguesa -pensen que l'haver ascendit a la universitat els ha salvat de l'assalarització-, l'evidència però, aviat els pot desenganyar.

En relació amb això, tant poden caure + en una perspectiva reformista -com la propugnada, en principi, pels del grup anterior- + apartant-se de l'estratègia revolucionària (de lluita al costat del moviment obrer i popular).

Aquest grup d'estudiants és el que permet impulsar el moviment estudiant massiu, antifranquista i anticapitalista.

o o o

Com a orientació senyalen que a les Universitats dels Països Catalans hi ha un 20 % de A, un 40 % de B i un 40 % de C.

De cara a l'actuació concreta a les diferents universitats caldria una anàlisi +

particular de cada facultat, puix les proporcions i els diferents matisos poden variar en molt: les distintes característiques de la Central (la Politècnica) i l'Autònoma...

Escapen als trets fonamentals dels estudiants com a grup definit els nocturns i + els estudiants-treballadors (interessos, + edat, responsabilitats, temps lliure... variant així també les característiques que aquests condicionaven: temes de lluita en primer pla, receptivitat, mobilització, + etc.)."

CADENA INFORMATIVA

* A començaments del mes de febrer d'enguany ha sortit el número i d'uns fulls + que porten el nom de "CADENA INFORMATIVA". En aquest primer exemplar s'inclou un escrit explicant què és l'Assemblea de Catalunya, acompanyant això dels 4 punts programàtics d'aquesta.

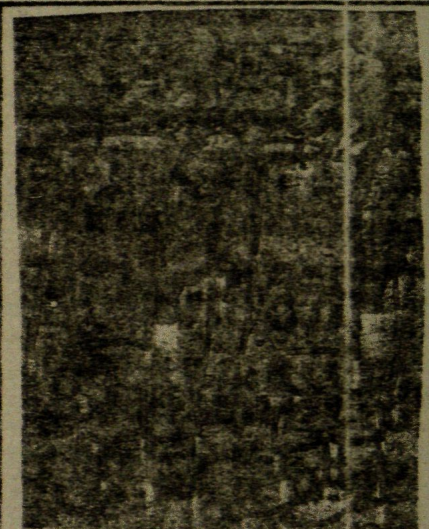
Hem aquí la presentació de la "CADENA INFORMATIVA":

"Company, companya: la confusa situació política actual, i la cada vegada més enèrgica activitat de les forces democràtiques, exigeix la participació ciutadana en un aspecte d'interès públic primordial: el de + la informació que no té cabuda als mitjans d'informació usuals.

Es tracta d'organitzar una Cadena Informativa Popular, és a dir: amb la participació de tots. Participació que no exigeix + que ens hàgim de conèixer els uns als altres, sinó que siguem conscients de les + nostres necessitats i responsabilitats. Cadena Informativa que iniciada per nosaltres amb la simple transmissió d'aquesta carta a XXX persones molt escollides que empremeran les mateixes, podrà arribar, si tothom col·labora, a més de 2 milions de persones, concretament de 1.814.000, per donar una xifra versemblant.

Funcionerà de la següent manera:

1. Nosaltres enviarem periòdicament informació a XXX persones escollides, sempre les mateixes, per carta tancada i amb resoltant imaginari.
2. Cadascuna de les XXX persones escollirà 6 persones més i els enviarà una còpia o una fotocòpia de la carta que haurà rebut. La carta serà sempre breu, i 6 còpies a màquina són factibles. Aquest sempre enviarà les cartes a les 6 mateixes persones, en sobre tancat i amb resoltant imaginari. + Son a XXXX persones.
3. Si cadascuna de les XXXX persones fa el mateix escollint-ne 6 més de noves, en aquesta passada arribarem a (...) /i així successivament/. Naturalment que això pot allargar-se més; però hem previst que 6 + passades són possibles d'aconseguir.
4. De fet com que ningú no sabrà de quin+

Uns "altres" estudiants" que sempre + pateixen'...

passada li prové la seva carta mai ningú + no estarà autoritzat a rompre la cadena, + la carta d'ell pot venir de la 2ª passada, per exemple. Cal continuar sempre la transmissió."

➔ **MDLR d'AVUI**: Creiem que la idea és + en principi interessant. Tot i això, + donades les actuals condicions de la vida moderna, una tasca d'aquest tipus trigaria massa temps en complir la seva funció informativa.

Bages Popular

* Cada dos o tres mesos sort a la comarca de Bages el butlletí "BAGES POPULAR". Del darrer número aparegut, el qual duu data + d'octubre 1973, reproduïm l'article "L'ESTATUT d'AUTONOMIA de CATALUNYA":

"La història

El 14 d'abril del 1931 es proclamava + a Barcelona/ la República Catalana com a Estat integrat de la Federació Ibèrica, ho res abans que fos proclamada la República Espanyola a Madrid. A Catalunya, el triomf de la República desplaçà el poder polític de mans de la gran burgesia catalana regalista -que fins al darrer moment jugà la carta monàrquica- a mans de les classes populars catalanes. La classe obrera -tradicionalment anarquista a Catalunya- es decidí a participar en aquelles eleccions crítiques (eleccions municipals del 1931) i + el seu vot contribuï a decisivament on el + desplaçament polític essentat. L'ensorrada de l'estructura política monàrquica espanyola era una conquesta de les classes populars que a Catalunya anava estretament + lligada al primer assaig d'autodeterminació catalana. El republicanisme espanyol + refusà plenament la decisió democràtica de les classes populars catalanes i amb + veles de pressions convertí la República Catalana en Generalitat de Catalunya, però ent bas

sant bastons a les rodes en la marxa de Catalunya -on el cap a l'autodeterminació vers la concepció d'una estructura política peninsular federal. La desproclamació de la República Catalana el 17 d'abril del 1931 donava un viratge al nou període interferint-se en una decisió política presa democràticament per les classes populars catalanes.

El 2 d'agost /de 1931/ se celebra el plebiscit per l'aprovació de l'Estatut de Catalunya que havia elaborat una comissió redactora reunida a Múrcia. Vota en pos el poble català -la participació dels votants fou del 80 % i és aprovat per 592.697 vots /a favor/, contra 3.276 i 1.105 en blanc -els vots en contra tot just arriben al 0'6 %. Una nova evidència, si calia, del desig de sobirania de Catalunya.

A pesar de tot, aquest Estatut aprovat pel poble català va tenir de passar per l'obut de les "Cortes Españolas" per a ésser aprovat.

Comença el debat per a l'aprovació o el rebutj de l'Estatut de Catalunya, mutilat de bell antuvi, el 6 de maig. Es en aquets mesos de discussió (fins a l'agost d'aquest mateix any de 1932/) que es manifesten més vehement les protestes contra les aspiracions nacionals de Catalunya. L'oposició surt al carrer i agermana les forces tossudament centralistes representades no sols per grups de tendència monàrquica, si no també per grups republicans i pel Partit de Socialista Obrero Español (PSOE). Els homes del PSOE -Prieto i Largo Caballero- defensaven les 'fronteres' i la integritat de l'Estat espanyol amb tanta o més energia que la gran burgesia, els grans terratinents i el capital financer. El PSOE, amb el lema de la solidaritat internacional de classe, però amb plena contradicció amb el concepte socialista d'internacionalisme, beneficiava el nacionalisme opressor recolzant els privilegis de la nació dominant (nacionalisme espanyol).

El 10 d'agost, a Sevilla s'aixecà militarment el general Sanjurjo, que ho fa no solament per salvar l'Espanya catòlica i terratinent, sinó per salvaguardar-ne també la unitat.

El 15 de setembre és promulgat finalment l'Estatut per l'lei signada pel president de la República /espanyol/ Alcalá Zambora, a Sant Sebastià. El poble català l'acceptà -juntament amb Francesc Macià i el Govern de la Generalitat (26 de setembre)- tot i que la seva alteració, perquè comprendgué que, malgrat les seves limitacions, aquest Estatut seria una eina política important.

Les deficiències de l'Estatut de 1932:

En l'Estatut aprovat per la República espanyola hi ha unes deficiències respecte a l'aprovat pel poble català. En resumirem unes quantes:

a) En l'Estatut del 31, Catalunya és /defi-

PER UN ESTATUT D'AUTONOMIA!

PUNT III DE LA DECLARACIÓ DE LA 1ª SESSIÓ DE L'ASSEMBLEA DE CATALUNYA (7 NOVEMBRE 1971):

"El restabliment provisional de les institucions i dels Principis configurats en l'Estatut de 1932, com a expressió concreta d'aquestes llibertats a Catalunya i com a via per arribar al ple exercici del dret d'autodeterminació."

nida com a nació i un Estat autònom dins la República espanyola. En el del 32, Catalunya és una regió de la "nació" espanyola.

b) L'Estatut del 31 permet a Catalunya fer d'altres nacionalitats com el País Valencià i les Illes Balears. L'Estatut del 1932 ho prohibeix.

c) En l'Estatut del 1932 se suprimeix una sèrie de poders de la Generalitat de Catalunya que passen a la República espanyola.

d) /il·legible en l'original./

e) En l'aspecte de justícia, Catalunya depèn de Madrid, on hi ha el Tribunal Suprem.

f) En l'aspecte cultural l'Estatut /concedit/ conserva i defensa una situació bilingüe, enfront de l'aprovat pel poble de Catalunya que tendia a una sola llengua, facilitant la integració.

g) En l'Estatut del 32, l'Estat espanyol envia Delegats, interfereix i conserva drets sobre Sanitat, Radiodifusió i Comerç.

h) Respecta a l'exèrcit, mentre que els catalans es declaraven partidaris del servei militar voluntari i d'abandonar les colònies africanes, l'Estatut del 32 eliminava aquestes opinions.

i) El més greu de tot és que l'Estat pot suprimir l'Autonomia dels catalans quan li sembla, i l'exèrcit també pot intervenir.

Apart d'aquestes deficiències teòriques, a la pràctica l'aplicació del mateix Estatut del 32 aprovat per la República espanyola i no pels catalans va trobar moltes pegues. N'enumerarem unes quantes:

1) Els Serveis Públics que en teoria depenien de la Generalitat, van tardar molt a dependre-hi realment. L'any 1936 encara hi havia moltes coses dependents de Madrid.

2) Va haver-hi un enfrontament entre la sobirania del poble català que volia fer una reforma agrària i donar la terra als pagesos que la treballaven, mentre que des de Madrid van prohibir aquesta Llei /de Contractes de Conreu, 1934/ aprovada per les classes populars catalanes /en el Parlament Català/.

3) Un problema greu va sortir l'any 1936: Mentre a Madrid pujava un govern de dreta,

a Catalunya n'havia un d'esquerra, que evidentment es va rebel·lar més tard /fets d'octubre 1934/ i va ésser suprimida per la força de les armes de l'exèrcit espanyol d'ocupació.

4) Finalment, com era lògic, es va esportar el Govern de la Generalitat de Catalunya i es va suprimir l'Estatut fins l'any 36 /en haver guanyat aquest les eleccions de febrer o del Front Popular/.

5) Durant la guerra, aprofitant-se dels fets de maig /1937 entre ERC i PSUC contra la CNT FAI i el POUm/, en què els estalinistes van reprimir a la gent del POUm ("PARTIT OBRER D'UNIFICACIÓ MARXISTA" dirigit per Andreu Nin), el Servei d'Ordre Públic passà a dependre de Madrid.

6) A finals de la guerra l'Estat republicà /espanyol/ va incantar-se de la indústria de guerra catalana.

Evidentment, el cop de gràcia el va donar el general Franco el qual va suprimir completament l'Estatut l'any 1938 i va reprimir les classes populars de Catalunya, frustrant totes les seves aspiracions.

Malgrat aquests defectes que va tenir l'Estatut del 32 concedit per la República, es van obtenir amb ell una sèrie de resultats per al poble català i principalment per la classe obrera. De les realitzacions de l'Estatut d'Autonomia en els anys 1931-1936 en parlarem un altre dia."

NOUS HORIZONS

A principis de 1974 ha sortit el número 27 de "NOUS HORIZONS", la publicació trimestral del PSUC dedicada a història, economia, sociologia, lleures, etc.

Aquest número, datat tercer /quart trimestre de 1973, té l'índex següent:

- "Josep Mox ha mort".
- "Pau Casals, una actitud".
- "La vaga dels mestres estatals. L'educació preescolar. Cinquena Universitat Catalana d'Estiu de Prada".
- "Visita a Iugoslàvia socialista i autònoma".
- "Problemes dels camperols lleterers. El roig: ni interès ni capacitat per frenar els augments de preus".
- "Requiem per Poble Nou".
- "Documents" (sobre l'Afers dels 113).

★ EUSKADI

★ LLUITA ARMADA

D'ençà de l'execució a Madrid (ESPANYA) de l'almirall Carrero Blanco el dia 20 de desembre, la lluita a Euzkadi no ha cessat. El que sí és evident és que la repressió ha estat més dura que mai, com veurem més endavant.

Per la que fa a accions de lluita armada, destaquem les següents:

• El mateix dia 20 de desembre, fou assassinat telefònicament l'amo de l'Hotel ARRATE, d'Elber (Gipuzkoa/Guipúscoa), d'ont li que hi havia una bomba. Posteriorment, es va comprovar que no era veritat.

• El 4 de gener, el maquinista del tren Donostia/St Sebastià - Bilbao va evitar una catàstrofe en frenar sobtadament quan va descobrir quatre barricades davant les vies a la sortida de l'estació de Zarautz. Afortunadament, ningú no va resultar ferit.

• El dia 9 de gener va tenir lloc un tiroteli contra un auto a Valcarlos, vora Iruña/Pamplona. Elements de la guàrdia civil de vigilància en aquell punt van disparar diversos trets contra un auto, ocupat per un noi jove, que es va negar a aturar-se quan li van donar l'alt. Sembla que l'ocupant del vehicle va aconseguir passar a Euzkadi-Nord.

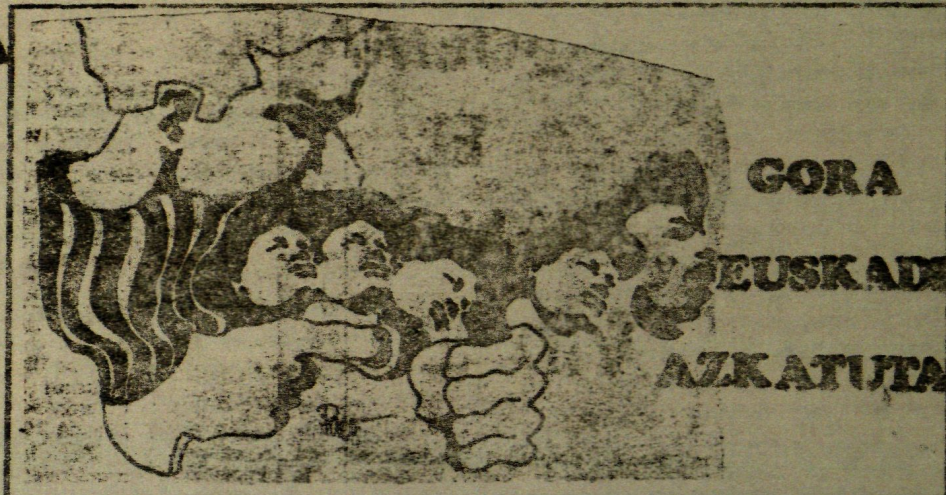
• En la matinalada d'aquell mateix dia, va explotar una bomba a Donostia/St Sebastià. L'artefacte havia estat col·locat sota un vehicle estacionat en un carrer donostiarra, el qual va resultar esventrat. No es van registrar ferits.

• Tres dies després d'aquest incident, va explotar una bomba en la seu del diari feixista "Arriba España" d'Iruña/Pamplona. L'artefacte, col·locat en el vestíbul d'entrada, va provocar un avaratís incendi, sense que es produïssin, però, desgràcies personals.

• En la matinalada del 16 de gener van explotar simultàniament dos artefactes a la capital d'Euzkadi, Bilbao: un a la Universitat de Deusto (dels jesuïtes) i l'altre a la Facultat d'Econòmiques de l'"Autònoma". No hi va haver lesions.

En el primer cas, les destrosses foren de consideració, ja que els danys ascendiren a 25 milions de pessetes.

• En la nit del 21 de gener va esclatar un incendi en una impremta propietat de l'alcalde de Galdakano (Bizkaia/Biscaya).

La botiga va quedar destruïda quasi completament. Els autors de l'atemptat pogueren escapar sense problemes. Davant l'hora, no es van registrar ferits.

• En la tarda del dia 23 de gener es va declarar un violent incendi en el mont Jaizkibel, vora Lezo (Gipuzkoa/Guipúscoa). Es dona la coincidència que aquesta muntanya està situada molt aprop de les instal·lacions i equips exteriors de la "Radio Nacional de España" i d'un repetidor de la TVE.

L'incendi va adquirir grans proporcions, calculant-se les pèrdues en diversos milions de pessetes. Ningú no va resultar ferit.

★ REPRESSIÓ

• Com diem en començar aquesta secció, la repressió que s'ha desencadenat a tot Euzkadi després de l'execució de Carrero Blanco, ha estat d'una intensitat excepcional. Moltes han estat les persones acusades de pertànyer a diversos grups polítics, predominant-hi, però, els suposats militants d'ETA.

El 22 de gener la premsa informà de la "desarticulació" d'un grup de la "Liga Comunista" a Bilbao. En total foren detingudes 14 persones entre les quals hi havia dues noies, tots d'edat jove i de professions tals com empleats, mestres i estudiants. (La "liga comunista revolucionaria" és una organització trotskista afegit-zant de la IVª Internacional Obrera. Darrerament el grup ETA-VIª s'ha fusionat amb aquesta "LOR"; per tant, ara només hi ha una ETA: l'antiga ETA VIIª o nacionalista revolucionària.)

• El 18 de gener va tenir lloc una manifestació a Donostia/St Sebastià. Durant la

mateixa va ser detingut Inaki Garmendia Otazu, de 18 anys, estudiant de COU, a qui la policia ha acusat de pertànyer a ETA i d'haver participat en la voladura d'un hotel donostiarra.

Sembla que connectada amb aquesta detenció, se'n van produir dues més: Joseba Arrieta Arrieta, de 20 anys, estudiant, el qual és acusat per la policia de ser el responsable d'ETA d'una part de Donostia/St Sebastià. També fou detingut Xabier Sarrutegi Galdoni, de 26 anys, acusat de pertànyer a ETA.

• La Prefectura Superior de Policia de la capital basca va difondre, el dia 30 de gener, una nota informativa de la detenció de 14 estudiants universitaris, acusant-los de formar part d'una anomenada "Organització Unitària". Segons la policia, es tractava d'un grup de caire marxista-leninista.

• El 2 de febrer foren detingudes cinc persones entre les quals hi havia una noia de 18 anys, acusant-los del "delicte" de "propaganda il·legal", a Bilbao.

Segons afirmacions de la policia, el grup pretén "activar moviments obrers en la empresa 'Fundiciones Ormaiztegui', de Durango". Entre la propaganda treballada, hi ha llibres de caire marxista, així com llibres, discs, cançons, opuscles i "journals" (banderes nacionals d'Euzkadi), tot amb un clar caràcter "separatista".

• La policia de Donostia/St Sebastià va "desarticlar" dos grups d'inspiració comunista a aquesta ciutat el dia 8 de febrer. Sin són acusats de pertànyer a la LOR-ETA VIIª i els altres 6 al "Movimiento Comunista de España".

• Quatre dies abans, fou detingut a Bilbao Gonzalo Territorios Uribe, de 34 anys, calderer, a qui s'acusa de ser "un antiguo miembro 'liberado' de ETA" (1).

• Durant un dels espais informatius de TVE

del dia 14 de febrer, es va dir que ho-
vien estat detingudes a Bilbao 14 perso-
nes a les quals s'acusava de pertànyer a
l'ETA i d'haver participat en diverses a-
temptats armats (Club Marítim d'Alba, les
dues explosions de Deusto, etc.).

Es tracta de: Joseba Orbe Etxebarria, 27 anys, estudiant; Joseba Mendi-
sunza, 21, empleat; Pedro Kruzalegi Solo-
zabal, 25, estudiant; Manuel Ibañez de Al-
dekoa Egileor, 24, estudiant; Joseba Urri-
tikotxe Barona, 21, representant; Pedro
Zubiri Gamboa, 26, estudiant; Rikardo Et-
xegara Maldaga, 24, estudiant; Luis Ara-
zandi Arrillaga, 27, fent la "milla"; fins
arribar a les 14 persones.

multes a capellans

Per la fe als capellans bascos, gran-
nombre d'aquests han estat víctimes de la
repressió mitjançant fortes multes.

• Els 13 capellans que es van tancar al-
paleu arquebisbe de Bilbao el passat dia
4 de desembre, han estat multats amb 25 +
mil i 100 mil pessetes, el 8 de gener.

• Els Rvds Anastasio Munarriz, Jon Grru-
txaga i Joskin Urrutia de Bizkaia/Bizcaya,
també han estat multats per raó d'unes ho-
milies (8 de gener).

• Mesaln Felix Borgea, d'Elber, ha es-
tat multat -17 de gener- amb 150.000 ptes.
per una homilia.

• El 26 de desembre passat va ingressar-
a la presó de Basauri (Bilbao) el capellà
Mn. Roman Landera, en haver-se negat a pa-
gar una multa de 250.000 ptes.

• Dos dies abans, Mn Ziriako Molinuevo,
de Llodio, vora Gasteiz/Vitoria, va ser +
multat amb 50.000 ptes, per una homilia +
pronunciada quant els funerals de Joseba-
Pagazartundua, militant d'ETA assassinat-
per la policia (veure "AVUI" del 22 de de-
sembre).

judicis al T.O.P.

A l'11 d'aquests dos mesos (20 de de-
sembre a 20 de febrer), han estat molts +
els ciutadans bascos jutjats pel TOP espa-
nyol, sota l'acusació de dur a terme acti-
vitats polítiques nacionalistes.

• SUPOSATS MILITANTS D'E.T.A. CONDEMNATS:
Jon ILLARRAMENDI AREIZADA, a 5 anys i 3 +
mesos; Mariano IBARGUREN AZKUE, a 5 anys +
i 3 mesos; Jesus ELKORO BASURKO, a 3 anys
(8 de gener).

Karuelo GARITAOININDIA, a 20 anys; Je-
seba ARAMBARRI MENDIZABAL, Joseba EGIRUEN
TOTORIKA, Joseba IDOIGAGA ARROSPIDE, Jon +
MARTINEZ DE MURGIA i Xabier ELORRIETA, a
penes que oscil·len entre 2 i 6 anys (13 +
de febrer); tots ells foren expulsats de-
la sala en proferir crits i frases "sub-

OFENSIVA DEL MOVIMENT OBRER BASC

Aquests dos últims mesos han estat marcats a Euskadi per àmplies accions obreres. En
aquest sentit, cal fer esment de la Vaga General a tot Euskadi projectada per al dia 15
de gener, mitjançant crides del Govern Basc a l'exili i totes les organitzacions políti-
ques i sindicals que operen a Euskadi. Aquesta diada obrera no es va dur a terme ateses
les dures condicions de repressió originades per l'execució de Carrero Blanco. Tot i al-
xò, com hem dit més amunt, les fàbriques en vaga al País Basc han estat nombroses.

75 DIES DE VAGA A "LAMINACIONES de LESACA"

• A títol d'exemple citarem "LAMINACIONES DE LESACA" d'Iruña/Pamplona.

El 12 de desembre de 1973, els 1.300 obrers d'aquesta empresa navarra van iniciar u-
na vaga en demanda de reivindicacions salarials: a) 130 ptes. més al dia; b) increment-
del 90 % en el rendiment mínim de la prima; c) Un mes de vacances a l'any.

Amb tal motiu es van produir 34 acomiadaments, mentre la resta continuava en vaga +
per les reivindicacions essentades i també per la readmissió dels companys despatxats.
A començaments de desembre, "LAMINACIONES DE LESACA" fou adquirida per "ALTOS HORNOS DE
VIZCAYA", la qual va comprar el 100 % de les accions. En un principi es va creure que +
aquest fet podria solucionar més o menys l'espasme. Però no fou així, ja que el nou di-
rector-gerent, Sr Zepalestegi, es negà en rodó a les peticions obreres. (Aquest indivi-
du va jugar un paper nefast quan la llarga vaga de "LAMINACIONES DE BANDAS" de Bilbao +
l'any 1966.)

D'altra banda, cal senyalar que els bisbes de Bilbao, Iruña/Pamplona i Donostia/St +
Sebastià van intervenir a favor dels obrers, i que aquests últims es van reunir antes-
vegades en l'església parroquial de Lesaca, on van celebrar reunions.

El 28 de gener, dos mesos i mig després d'iniciada, va acabar aquesta vaga. Els tre-
balladors, en entrar novament a la feina, aconseguiren el compliment de tres peticions:
1) Supressió de multes a 75 companys, multes imposades pel governador civil i que ascen-
deixen a 300.000 ptes.; 2) Realitzar totes les gestions que calgui a fi d'obtenir la re-
admissió dels 34 companys acomiadats; 3) Gestionar una prompta solució per als obrers +
detinguts el dia 24 de gener a Iruña durant una manifestació de protesta. Per la seva +
banda, l'empresa també garanteix que aviat s'iniciaran negociacions cara el nou conveni,
tenint en compte les reivindicacions obreres.

MÉS VAGUES OBRERES

Altres fàbriques en vaga han estat: "AUTHI" d'Iruña/Pamplona; "PAPELERA NAVARRA" de
Sangotza/Sangüesa; "TALLERES ORMAZABAL", "BARCOCK WILCOX", "TARABUSI", "GALLETAS ARTI-
ACH", de Bilbao; "SEIDA" de Zorroza; "ASTILLEROS ZAMACOMA", de Santarza; "TALLERES IBAR-
RETA", "HYGASSA", de Barakaldo; "CADENAS", "GUISASOLA Y CIA.", de Zarautz; etc., etc.

versives".

JOSEBA BEGOÑA MOLINERO, a 5 anys; MI-
KEL TXAKON BILARINO, a 2; ROSA ALUSTIZA +
ARENAS, a 2; SALBADOR CONZALEZ BATIZ, a 4;
JOSEBA LANDA ORUE, a 1 (23 de gener).

LUIS GARCIA FERNANDEZ DE LUGO, a 8 anys
de presó per estar relacionat amb l'afer-
Huarte (31 de gener).

• ALTRES CONDEMNATS:

JESUS BARTE GAZTELU, a 5 mesos; RAFAEL
URRILLOZO BILBAO, a 3; JESUS ARTETXE BASAR-
TE, a 3; SANTIAGO LEKUONA GAUBEKA, a 3 me-
sos, acusats de pertànyer al "Partit Na-
cionalista Basc" (8 de febrer).

Set ciutadans, condemnats a penes en-
tre 4 mesos i 2 anys per "reunión no pací-
fica con fines secessionistas" (10 gener).

LA SITUACIÓ A EUSKADI NORD

A Euskadi Nord, a més de la prohibició
d'EMBATA (30 de gener, veure INFORME NA-
CIONALITATS OPRIMIDES DE L'ESTAT FRANCÈS,

en aquest mateix número d'"AVUI"), han conti-
nuat els judicis contra refugiats polítics bas-
cos de l'ETA per haver retornat del seu exili a
la frontera franco-belga.

També hi ha hagut dues vagues de la fira sel-
laries amb aquests refugiats: una de 24 perso-
nes -20 i 21 de gener i 21 de gener- i una al-
tra de 5 estudiants holandesos -31 gener a 1 de
febrer-, ambdues a la catedral de Basilea, i to-
tes elles finalitzades amb la brutal interven-
ció de la policia francesa, la qual va deportar
els holandesos al seu país.

A mitjans de gener va tenir lloc a St Jean +
de Luz un míting de solidaritat, amb l'assistèn-
cia de 400 persones (delegats catalans, bretons,
occitans, flamencs i sicilians). Dos diputats +
flamencs belgues foren detinguts i expulsats de
l'Estat francès, durant la celebració del mí-
ting.

Finalment cal fer esment de la prohibició de
la revista "EMBATA", òrgan del grup nacionalis-
ta basc d'Euskadi Nord, recentment prohibida pel
govern Pnapidou (5 febrer). Les llibertats demo-
cràtiques a França, què les gaudeix?...
B

★ GALICIA

LAVAGA OBRERA D'ASTANO

D'ençà del dia 9 de febrer, 5.500 obrers de les dressanes "ASTANO" del Ferrol són en vaga en recolzament de la seva plataforma reivindicativa. Aquesta té com a punts més importants els següents:

- Augment de 4.000 ptes. al mes;
- 30 dies de vacances pagades a l'estiu i 6 per Nadal;
- Congelació dels preus dels articles de primera necessitat a l'economat;
- 100 % del salari real en cas de malaltia, accident o jubilació; i
- Millors condicions de seguretat i higiene.

En un principi els sancionats foren 1200 però aviat s'encetà la solidaritat dels companys -exceptió dels 500 tècnics i administratius-, cosa que va motivar que la direcció decretés el "lock-out", o sigui el tancament de la factoria fins al dia 14.

Aquest dia els obrers es van reintegrar a la feina -menys 22 acomiadats- pensant que la millor manera de dur endavant la lluita és fer-ho des de dintre de la fàbrica.

En aquest sentit van dur-se a terme diverses accions, les quals van permetre que 17 dels 22 despatxats fossin readmesos. Els altres cinc, però, foren detinguts i empresonats per ordre del governador civil. Tot i això la lluita va continuar per la seva readmissió total i en recolzament de la plataforma reivindicativa.

Finalment s'ha aconseguit la readmissió dels últims 5 acomiadats. Ara la lluita continua en defensa de la plataforma reivindicativa.

Una altra empresa amb problemes

El 4 de gener fou detingut Carlos Burgos Gutarans, treballador del "Consercio Industrial de Miño" de Vigo, sota l'acusació de "propaganda il·legal". Posteriorment se li va imposar una multa de 350.000 per ordre del Director General de Seguretat, multa que ha complert amb l'arrest substitutori de dos mesos.

En relació amb aquesta empresa, el 15 de gener la "Delegación Provincial de Trabajo" va decretar la suspensió d'activitats durant 6 mesos de la dita factoria, a causa d'una reestructuració de la mateixa.

Aturs al magisteri

Des del mes de novembre continua l'atur de 10 professors de l'Escola de Magisteri.

HOME MORT PER LA GUÀRDIA CIVIL

Fortuïtament se li va disparar el "neranjero" a un guàrdia civil a Samos (Lugo), cosa que va causar la mort d'una persona. El fet, ocorregut el passat 20 de desembre, no és la primera vegada que passa. Fins què es permetrà l'actuació impune d'aquest cos repressiu?

L'Església de Vigo. El motiu de l'acció es deu a que se'ls adeuta sous del període octubre 72 a juliol 1973.

VAGUES DE LA FAM

Del 28 de gener al 5 de febrer, 20 presos de la presó de Pontevedra van dur a terme una vaga de la fam en protesta per les dures condicions de vida a l'interior.

Entre els vaguistes hi ha gallecs, bascos i catalans.

Detenció i multa per propaganda

Acusat de "propaganda il·legal" el mestre del Ferrol, Manuel Monge González, li ha estat imposada una multa de 175.000 pesetes, la qual, en no voler pagar-la, va ingressar a presó a complir l'arrest substitutori.

Dos empresonats en llibertat

El 15 de gener foren posats en llibertat José Canal Cuña i Aida-Inés López, els quals eren a la presó d'ençà del 28 de desembre, acusats de "propaganda il·legal".

Detenció 4 metges

El mateix dia, 15 de gener, van passar a la presó de La Corunya/A Cruña quatre metges del Sanatori Psiquiàtric de Conjo. Es tracta de: Arturo Oloz Montes, Antonio Seoane Montenegro, Feradico Méndez Osorio i Fernando Clavero. L'acusació era de "propaganda il·legal".

Aquest fet va motivar la protesta de 63 companys, els quals van escriure una nota a la premsa denunciant el tractament que

havia tingut la notícia en els mitjans informatius, tot fent l'elogi professional dels quatre metges. Sembla que l'escrit va produir efecte, dencs pocs dies després van ser posats en llibertat.

Poc després, més d'un centenar de metges de tot l'Estat espanyol van redactar un altre escrit desenant es porti a terme una investigació dels fets.

VANDALISME FEIXISTA

Les bandes feixistes espanyoles també actuen a Galícia. Prova d'això és la següent informació:

El passat 23 de gener, en la vila d'O Ferrol, uns desconeguts ben coneguts van escapar dues borses de plàstic plenes de tinta contra una parada ambulat de l'editorial espanyola "ZYX", coneguda per tractar temes del moviment obrer. Els individus en qüestió van aprofitar la gran concentració de gent acumulada per la mensual lira de Mercaderies.

CONFUSIONISME A L'EMIGRACIÓ

De la revista "O KALLO" ("El Martell"), portavoc de la IDGA ("Irmandade Democrática Galega Autònoma"), Nº 1, de desembre 1973, reproduïm una curta notícia extreta de la secció "Centros Galegos":

BARCELONA. Según as nosas novas, val pra atrás; agora seica se voten o idioma galego pra as suas circulares. O Centro Galego de Barcelona -é decir, a xunta- prometen un programa de radio que difunde unha emisora de Barcelona en castelán! O programa "GALICIA, RINCON VERDE DE ESPAÑA", está ó servizo de homes de negocio e non das crases populares galegas.

Això ens recorda que en els pocs programes radiofònics en català, els anuncis són, en general, en castellà...

Igualment es podria dir de la majoria dels anuncis d'Andorra i Rosselló a la premsa espanyola de Barcelona, fets també en espanyol.

Per què fa als programes de TV i ràdio, no hi ha ni anuncis i potser per sort!

**VIVA
Galicia
ceibe!**

★NACIONS OPRIMIDES

PRESENTACIÓ

Tots els mitjans de difusió de masses + del món s'han fet ressò de la dissolució, + per ordre del Govern Central de París, de quatre grups nacionalistes de diverses nacions oprimides de l'Estat francès (3e de gener). Es tracta de:

- "EMBATA", d'Euzkadi-Nord;
- "FRONT CAMPEROL CORS D'ALLIBERAMENT" (F. P.C.L.);
- "FRONT D'ALLIBERAMENT DE BRETAGNA-EXÈRCIT REPUBLICÀ BRÉTÓ" (FLB-ARB);
- "FRONT D'ALLIBERAMENT DE BRETAGNA-per + l'ALLIBERAMENT NACIONAL I EL SOCIALISME (FLB-LNS).

La mesura de París ha provocat una sèrie de reaccions populars i polítiques, + tals com: manifestacions, vagues de la fam, explosions, campanyes en la premsa no vinculada al centralisme jacobí francès, etc. Així, hem llegit extensos articles a "Libération", "Nouvel Observateur", "Politique Hebdo", "Le Monde", "Time", etc.

Per al gran públic i també per la gran majoria dels partits històrics -i en menor escala per als grups "gauchistes"- de l'Estat francès, poc assabentat de la realitat plurinacional de la "France", aquest fet + ha provocat un interès desconegut fins ara. D'una cosa no hi ha dubte: és que Pompidou i el seu gendarme Marcellin (Ministre de + l'Interior) en eliminar sobre el paper aquestes organitzacions, han aconseguit per als mateixos una publicitat com mai no ha vengut gaudir. En aquest cas, doncs, l'Estat francès ha seguit les mateixes directrius que l'Estat espanyol; l'enganyifa de "LA + GRANDEUR DE LA FRANCE" i de "LA UNIDAD DE LAS TIERRAS DE ESPAÑA" cada cop enganya a menys persones.

o o o

En divulgar entre els lectors d'"AVUI" la problemàtica de les nacions germanes en lluita pel seu alliberament, pretenem ajudar a comprendre els nostres casos (Euzkadi, Galícia, Archipiélago Canari i Països Catalans), tot i que la nostra situació opressiva ve agreujada per l'existència del govern feixista de Franco que avui gaudeix del poder a l'Estat espanyol.

A continuació, i d'enammarera esquemàtica, exposarem la situació i característiques del cas bretó. (En propers números anirem presentant també els casos Occitània, Euzkadi Nord, Catalunya Nord, Còrsega, Alsàcia-Lorena.)

ESTAT FRANCÈS: NO ES POT ESSER

★ Base

★ Bretó

★ Cors

BRETAGNA (Breizh)

Fins l'any 1532 Bretanya va ser un ducat independent de França. Més endavant, + quan la Revolució Francesa, Bretanya va ésser esquarterada en cinc "províncies", + les quals foren regides des de París com + totes les altres.

Tot i això, el sentiment nacional d'aquest país de 34.000 km² i de 3.200.000 habitants no ha mort. Aquest poble, amb una llengua i una cultura pròpies, amb un sistema social i una vida econòmica molt característics ha arribat a vèncer tots els intents assimilistes de París. En l'actualitat compta fins i tot amb forces polítiques pròpies que fan la competència a les formacions tradicionals franceses.

Els més importants grups polítics bretons són:

- "MOUVEMENT POUR L'ORGANISATION DE LA BRETAGNE" (MOB).

Fou fundat l'any 1957 i aboga per un Estatut d'Autonomia que permeti al poble bretó autogovernar-se dins d'un sistema democràtic tradicional. Edita el periòdic "L'AVENIR DE LA BRETAGNE", de gran difusió.

- "UNION DEMOCRATIQUE BRETONNE" (UDB).

El seu lema és "federalisme i socialisme". Es tracta d'una escissió esquerranista del MOB de l'any 1963. Publica la revista "LE PEUPLE BRETON".

- "ENSAV STADEL BREIZH" (ESB).

Es un moviment nacionalista radical fundat l'any 1959 i que es proposa la constitució d'un Estat Bretó Independent. Es un grup socialista no marxista. Edita els mensuals "ENSAV" i "PREDER".

- "ENSAV AR BOBL VREZHON" (EBV).

Aquesta organització "Moviment de Resorgiment Bretó" és una facció de l'ESB es cindida l'any 1969, en no estar d'acord + amb la línia massa rígida i intel·lectualista de l'ESB. El grup acusa el capitalisme francès d'ésser el responsable del subdesenvolupament que sofreix el poble bretó i proposa com a solució la socialització de l'economia bretona d'una manera radical. Ca

da mes edita "IMBORCH'N", tot en bretó.

- "FRONT DE LIBERATION DE BRETAGNE" (FLB).

Amb aquest grup arriba la radicalització de la lluita armada. El FLB està estructurat, a l'igual que l'ETA i l'IRA, en quatre fronts: Polític, Sindical, Cultural i Militar. La branca més radical s'anomena "EXÈRCIT REPUBLICÀ BRÉTÓ (ARB); és la que realitza els atemptats a la bomba. En l'actualitat hi ha 60 militants del FLB-ARB engerjolats a les presons franceses. En un dels darrers judicis a París, diversos militants d'aquesta branca s'aixecaren a parlar en bretó, mentre un comode col·locava una bandera a Notre Dame. Ultimament el FLB-ARB ha dut a terme diversos atemptats, entre els quals destaquen un contra la residència d'estiu de Pompidou i un altre contra un repetidor de TV, que ha deixat tot Bretanya sense televisió.

- "PARTI COMMUNISTE BRETON" (PCB).

Creat l'any 1971 per antics militants del PC francès, partidari, com tants altres, del centralisme més xovinista. El PCB és partidari de la independència de Bretanya i, naturalment, de la instauració del comunisme.

o o o

La problemàtica de Bretanya és molt semblant a la de Galícia: ambdós són petits països molt pobres, amb gran emigració, en trobar-se en un "racó" dels seus respectius Estats centrals.

o o o

D'ençà del decret de dissolució dels quatre grups nacionalistes, el Govern francès, + únic responsable de tot, s'haurà d'enfrontar amb una major radicalització de les organitzacions d'avantguarda dels pobles oprimits + per aquest mateix Estat francès: Bretanya, + Occitània, Alsàcia-Lorena, Euzkadi Nord, Catalunya Nord i Còrsega.

NOTA "avui"

En pròximes edicions d'"AVUI" parlarem de les altres nacionalitats oprimides de l'Estat francès. Així, "AVUI" comptarà amb una nova secció: "NACIONALITATS OPRIMIDES".

En el proper número presentarem la traduc

ció de l'entrevista en exclusiva que el «
«Front Camperol Cors d'Alliberament» va «
concedir al diari «LIBERATION» de París.

SOLIDARITAT CATALANA

A Catalunya diverses publicacions desoc-
cràtiques han parlat d'aquesta prohibició.
Pel que fa a accions al carrer, cal desta-
car la següent:

A tres quarts de nou del vespre del dia
6 de febrer, un grup de persones, encapit-
xades va assaltar les oficines d'AIR FRAN-
CE del Passeig de Gràcia barceloní. Des-
prés de trencar els vidres de l'aparador, «
el comando va reger l'interior i hi van ti-
rar diverses còctels-molotov, cosa que va
produir un apatós incendi. El grup va fu-
gir després d'haver escapat pel terra u-
nes octavetes amb el text següent:

«Un grup de catalans hem realitzat una
acció de lluita contra les oficines d'AIR-
FRANCE de Barcelona com una resposta a l'a-
gressió que l'Estat francès ha realitzat «
sobre diverses organitzacions polítiques i
institucions culturals de les nacionall-
tats oprimides per l'Estat francès: Catalu-
nya Nord, Euskadi Nord, Occitània, Breta-
nya i Còrsega.

Un nou acte repressiu contra aquestes
nacions que, com nosaltres, les classes po-
pulars dels Països Catalans, estan oprimi-
des nacionalment i socialment.
PER L'ALLIBERAMENT DE LES NACIONS OPRIMI-
DES!»

En l'altra cara de l'octaveta hi havia
la bandera catalana amb l'estel i la frase
«Per uns Països Catalans Independents i so-
cialistes».

Per la seva banda, el Partit Socialista
d'Alliberament Nacional dels Països Cata-
lans (PSAN) va repartir i escampar aquells
dies una octaveta, sota el títol: «SOLIDA-
RITAT CONTRA LA REPRESSIÓ DE L'UNITARIISME
FRANCÈS»:

«L'Estat francès ha decretat la dissolu-
ció dels moviments d'alliberament nacional
revolucionaris: ENBATA (País Basc), FRONT
D'ALLIBERAMENT DE BRETAGNYA, FRONT D'ALLIBE-
RAMENT DE BRETAGNYA PER L'ALLIBERAMENT I EL
SOCIALISME I FRONT CAMPEROL CORS D'ALLIBE-
RAMENT. La mesura no afecta només aquestes
quatre organitzacions, sinó que va adreça-
da a totes les que pels seus objectius si-
guin considerades «atemptatàries a la uni-
tat de l'Estat». Aquesta disposició ve pre-
cedida per les detencions i confinament de
refugiats polítics d'Euskadi Sud i per l'or-
dre de dissolució rebuda per diferents cen-
tres catalans ((en el proper número n'in-
formarem extensament)).

La creixent solidaritat dels revolucio-
naris d'una i altra banda dels Pirineus i
l'arrelament popular que dia a dia van ad-

quirint els movi-
ments d'allibera-
ment a les na-
cions colonitza-
des per l'Estat
francès, han por-
tat el Govern de
Pompidou a dic-
tar aquestes me-
sures. I amb això
no ha fet més
que reconèixer «
la seva feblesa:
França, el model
d'Estat unitari,
que fins fa pocs
anys pretenia ha-
ver destruït «
d'arrel la cons-
ciència nacional
de les nacions «
oprimides del'in-
terior de les se-
ves fronteres, «
posa, així, en «
evidència el fra-
càs de tota una
política unita-
rista. A Occità-
nia, Bretanya, «
Còrsega, País «
Basc i Catalunya
sergeix cada dia

més potent el moviment de les seves clas-
ses populars en lluita per l'alliberament,
alliberament que en el cas de bascos i cata-
lans comporta forçosament també l'allibera-
ment de la pròpia nació de l'opressió de
l'Estat espanyol.

La major part de les organitzacions so-
cialistes franceses, de manera semblant a
la majoria també de les organitzacions so-
cialistes espanyoles, penetrades del me-
teix «xovinisme nacional de les seves burges-
sies, han ignorat, sinó han simplement ata-
cat, els moviments d'alliberament. El seu
caràcter realment reformista és incompati-
ble amb l'únic plantejament revolucionari-
en un Estat capitalista plurinacional: la
destrucció de l'Estat de la burgesia i les
seves substitució per Estats obrers i popu-
lars de cada una de les nacions que el for-
men, entre els quals lliurement s'establei-
xin les formes de col·laboració. Es en base
a aquests Estats obrers nacionals que cal
construir l'Europa unida socialista; con-
traposada a l'Europa dels monopolis, que «
avui es va configurant.

Tot revolucionari tant de l'Estat «
francès com de l'Estat espanyol, està obli-
gat a prendre partit respecte a l'estructu-
ra unitària opressora del seu Estat. Les me-
sures dictades pel Govern francès hauran «
d'obligar a una presa de posició clara i «
definida i a realitzar a la pràctica la so-
l·lidaritat socialista internacional.

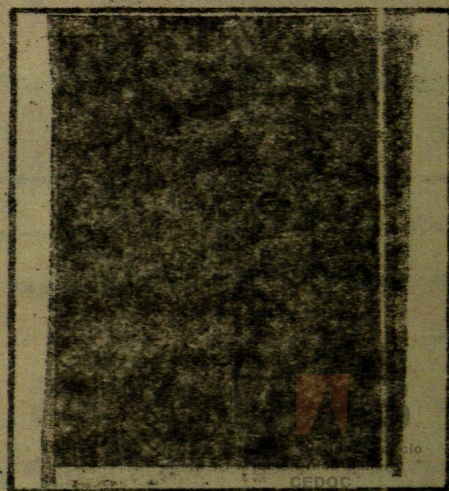

1. Bretanya; 2. Occitània; 3. Euskadi Nord; 4. Catalunya Nord; 5. Còrsega; 6. Alsàcia Lorena; 7. França; 8. Zona de parla holandesa.
L'Estat francès, com l'Estat espanyol,
oprimeix les nacionalitats minoritàries

Tot veritable revolucionari català «
«sent com un problema propi les mesures re-
pressives dictades pel Govern francès. En
aquests moments hem d'estendre la nostra «
solidaritat amb els revolucionaris que són
objecte d'aquesta intensificació de la re-
pressió per part de l'Estat francès, i que
s'ha mostrat solidari, en tantes ocasions,
de les nostres lluites.

L'acord Franco-Pompidou i l'extensió «
d'una política repressiva conjunta exigeix
de part nostra un reforçament dels lligams
de col·laboració amb Catalunya Nord i amb
totes les organitzacions d'alliberament de
les nacions germanes a l'Estat espanyol i
a l'Estat francès.

PSAN, febrer 1974."

UN HOME CONFLICTIU: LLUIS MARIA XIRINACS

Abans i després de la celebració del judici a Mossèn Xirínacs, ha estat repartit un llibre de 32 pàgines, en el qual s'explica la història, el pensament i el perquè de l'actitud de Mossèn Xirínacs.

De la PRESENTACIÓ completa:

"Un sacerdot català encetà, l'1 de desembre de 1973, una vaga de la fe: que durà 42 dies -per tant, una de les més importants que hi ha hagut en el món-. Reclamava l'alliberament de tots i cadascun dels 113 detinguts a la Parròquia de Maria Mitjancera, de Barcelona, el 28 d'octubre de 1973.

(...) Aquest document pretén donar a conèixer la trajectòria humana de Lluís Maria Xirínacs, les seves il·lusions, les seves preocupacions i els seus enfrontaments a fi de permetre i estimular uns debats seriosos, amb coneixement de causa, entorn dels diversos aspectes de la seva actitud. I, sobretot, de la interpellació que aquesta fa a tots i a cadascun de nosaltres, i de les respostes que hi podem donar." Es tracta d'un llibre que cal difondre al màxim.

avui

**SERVEI D'INFORMACIÓ
CATALÀ**

B

Comunicació
Biblioteca General
CEDOC